

Raszyn, dnia 19.05.2021 r.

Proszę o przekazanie do
Starosty
PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Pruszkowskiego
20.05.2021
Rafał Sieradzki

wpłynęło
BIURO RADY

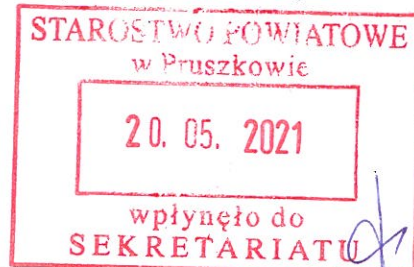
19. 05. 2021

BR.0003.14.2021 DO:
Znak:.....

Przewodniczący Rady Powiatu Pruszkowskiego

Starosta Powiatu Pruszkowskiego

Zarząd Powiatu Pruszkowskiego

INTERPELACJA

Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowny Panie Starosto, Szanowny Zarządzie,

W nawiązaniu do mojej interpelacji, jaką złożyłam na ostatnim posiedzeniu sesji Rady Powiatu Pruszkowskiego, w punkcie: wnioski i zapytania Radnych oraz oczekiwań wynikających z bieżących potrzeb Mieszkańców Powiatu Pruszkowskiego z terenu Gminy Raszyn, zwracam się z prośbą o pisemne przedłożenie odpowiedzi na następujące pytania w sprawach przedmiotowych:

I. Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych wraz z rozbudową drogi powiatowej na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną (budowa ronda w Ładach):

1. Proszę o przedłożenie obwieszczenia Wojewody Mazowieckiego dotyczącego przyczyn odrzucenia proponowanego przez Powiat Pruszkowski wniosku ZRID na tą inwestycję.
2. Zadanie to znalazło się na aktualnej liście Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg, obecnie znajduje się na 7 miejscu listy rezerwowej, a to realna szansa, że inwestycja wejdzie do listy podstawowej i otrzyma dofinansowanie, proszę o interpretację działań Zarządu w kwestii zakwestionowanej decyzji wniosku ZRID, a ewentualnego pozyskania dotacji na realizację inwestycji.
3. Proszę Zarząd o przedłożenie kolejnych kroków oraz działań, jakie zamierza podjąć w kwestii przedmiotowej tej inwestycji.

II. Kompleksowa modernizacja wg procedury ZRID ulicy powiatowej w Gminie Raszyn – Drogi Hrabskiej:

1. Prosimy o podanie przyczyny dlaczego projekt przebudowy Drogi Hrabskiej z 2017 roku nie został zrealizowany? Co z odwołaniem? Jakie były zarzuty? Jakie były przyczyny zaniechania realizacji tej inwestycji?
2. Prosimy o udostępnienie dokumentacji związanej z uchYLENIEM decyzji ZRID w celu podjęcia społecznych konsultacji i zapobieżeniu odrzuceniu przyszłego projektu.
3. Czy powiat przez ostatnie 3 lata podjął jakieś kroki, aby ponowić próbę realizacji tej inwestycji, aby środki wydane na projekt nie przepadły?
4. Czy planowana jest aktualizacja projektu i realizacja rozbudowy Drogi Hrabskiej?
5. Czy Starostwo oraz Zarząd Powiatu Pruszkowskiego ma świadomość, że przez ostatnie 3 lata wzdłuż Drogi Hrabskiej wydzielonych zostało bardzo dużo działek zgodnie z MPZP i dalsze zwleknięcie z realizacją budowy drogi będzie generowało dodatkowe koszty?

W imieniu swoim oraz zainteresowanych ww. sprawami mieszkańców Gminy Raszyn, proszę o odpowiedź w trybie rozpatrzenia interpelacji.

Katarzyna Klimaszewska
Radna Powiatu Pruszkowskiego

Starosta Pruszkowski

ul. Drzymały 30
05-800 Pruszków
tel. +48 22 738 14 00
fax +48 22 728 92 47
www.powiat.pruszkow.pl

Pruszków, maja 2021 r.

BZ.0003.14.2021

wpłynęło
BIURO RADY

01.06.2021

BZ.0003.14.2021

Szanowny Pan
Rafał Sieradzki
Przewodniczący Rady
Powiatu Pruszkowskiego
w miejscu

W odpowiedzi na interpelację Pani Katarzyny Klimaszewskiej – Radnej Powiatu Pruszkowskiego z 19 maja 2021 r., poniżej przedstawiam odpowiedzi na pytania zawarte w piśmie oraz załączam wnioskowaną dokumentację.

I. Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych wraz z rozbudową drogi powiatowej na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną (budowa ronda w Ładach).

Ad 1. W załączeniu przesyłam kserokopię decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 123/SPEC/2020 z dnia 5 listopada 2020 r. (data wpływu do tut. urzędu 12.04.2021 r.) uchylającą w całości zaskarżoną decyzję Starosty Pruszkowskiego Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 i przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Ad 2. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 października 2018 roku o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. z 2020 r. poz. 1430 ze zm.) dofinansowanie zadań umieszczonych na listach rezerwowych (zadanie „Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W i 3120W wraz z rozbudową drogi powiatowej nr 3120W na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną w Ładach”, poz. nr 7), będzie możliwe dopiero po ich przeniesieniu na listę podstawową. W przypadku umieszczenia ww. zadania na liście podstawowej (zgodnie z komunikatem Prezesa Rady Ministrów dotyczącym zasad realizacji zadań w ramach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na rok 2021), warunkiem otrzymania dofinansowania będzie podpisanie przez wnioskodawcę umowy z wykonawcą na realizację zadania do 15 grudnia 2021 r.

Ad 3. W celu realizacji inwestycji, Zarząd Powiatu Pruszkowskiego zdecydował o nie składaniu odwołania od decyzji Wojewody Mazowieckiego i uzupełnieniu wskazanych w uzasadnieniu braków. Podjęte zostały również kroki zmierzające do uniknięcia kolejnego odwołania od decyzji przez strony. 25 maja 2021 r., powiat pruszkowski zawarł w tej sprawie porozumienie z Rejonową Spółdzielnią „Samopomoc Chłopska” w Raszynie. Równolegle, starostwo proceduje umowę z gminą Raszyn, która jest zainteresowana udzieleniem pomocy finansowej na realizację przedmiotowego zadania.

II. Kompleksowa modernizacja wg procedury ZRID ulicy powiatowej w Gminie Raszyn – Drogi Hrabskiej.

Ad 1. 3 sierpnia 2017 r. Zarząd Powiatu Pruszkowskiego wystąpił z wnioskiem do Starosty Pruszkowskiego w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej obejmującej rozbudowę drogi powiatowej nr 3120 W ul. Droga Hrabska na odcinku od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną we wsi Falenty Nowe, Łady i Dawidy Bankowe w gminie Raszyn. 13 września 2017 r. Starosta Pruszkowski wydał decyzję nr 12/2017 o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej. Następnie, 6 października 2017 r. wpłynęło odwołanie od tej decyzji (w załączeniu przekazuję kserokopię ww. odwołania, w którym przedstawiono zarzuty). 21 lutego 2019 r. Wojewoda Mazowiecki, decyzją Nr 10/SPEC/2019, uchylił w całości decyzję Starosty Pruszkowskiego Nr 12/2017 i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. 10 kwietnia 2019 r. Zarząd Powiatu Pruszkowskiego wycofał wniosek o wydanie zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej. Starosta Pruszkowski decyzją nr 9/2019 umorzył postępowanie administracyjne w dniu 25 kwietnia 2019 r.

Ad 2. W załączeniu przekazuję kserokopię decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 10/SPEC/2019 z dnia 21.02.2019 r. (data wpływu do tut. urzędu 25.03.2019 r.) uchylającą w całości zaskarżoną decyzję Starosty Pruszkowskiego Nr 12/2017 z dnia 13.09.2017 r., znak: WA.6731.16.2017 i przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Ad 3. W bieżącym roku budżetowym, powiat pruszkowski zlecił wykonanie koncepcji projektu „Rozbudowy drogi nr 3120W ul. Drogi Hrabskiej od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną, Gmina Raszyn”. Wspomniana koncepcja pozwoli w sposób jednoznaczny określić zakres i koszty wykonania aktualizacji dokumentacji technicznej przedmiotowego zadania.

Ad 4. Zadanie pn. Rozbudowa drogi nr 3120W ul. Drogi Hrabskiej od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną, Gmina Raszyn, zostało ujęte w treści dokumentu pn. Kierunki działania Zarządu Powiatu Pruszkowskiego ws. inwestycji drogowych przewidzianych do realizacji w latach 2019-2023.

Ad 5. Członkowie Zarządu Powiatu Pruszkowskiego oraz właściwi pracownicy starostwa posiadają informacje o zmianach w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (przyjmowanych uchwałą Rady Gminy), w tym dotyczących podziału działek na terenie powiatu.

CZŁONEK ZARZĄDU
Grzegorz Kamiński

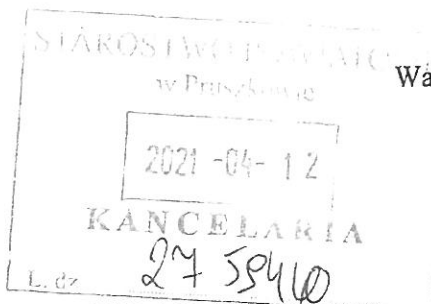
Załączniki:

1. Kserokopia decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 123/SPEC/2020 z dnia 5 listopada 2020 r.
2. Odwołanie od decyzji Starosty Powiatu Pruszkowskiego z dnia 13 września 2017 r.
3. Kserokopia decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 10/SPEC/2019 z dnia 21 lutego 2019 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WI-I.7821.21.5.2020.LK

Warszawa, 5 listopada 2020 r.

12-04-2021
64

DECYZJA NR 123/SPEC/2020

Działając na podstawie art. 138 § 2 w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 r., poz. 256 ze zm.) – dalej Kpa w związku z art. 11g ust. 3 i art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1363), dalej czytając ustawę zrid, po rozpatrzeniu odwołania: Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie z dnia 27 sierpnia 2020 r., od decyzji Starosty Pruszkowskiego Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W – ul. Długa i 3120W – Droga Hrabska wraz z rozbudową drogi powiatowej nr 3120W – Droga Hrabska na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną we wsi Łady, gmina Raszyn na działkach nr ew.: 172/3, 135/1, 136 (136/1, 136/2), 101/3, 67 (67/1, 67/2), 65 (65/1, 65/2), 64/13 (64/14, 64/15), 64/11, 51 (51/1, 51/2, 51/3), 72 (72/1, 72/2), 71 (71/1, 71/2), 135/8, 137/2, 138/1, 70, 66, 64/12, 170, 171”,

uchylałam w całości zaskarżoną decyzję Starosty Pruszkowskiego Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 Starosta Pruszkowski zezwolił na realizację inwestycji drogowej polegającej na: „Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W – ul. Długa i 3120W – Droga Hrabska wraz z rozbudową drogi powiatowej nr 3120W – Droga Hrabska na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną we wsi Łady, gmina Raszyn na działkach nr ew.: 172/3, 135/1, 136 (136/1, 136/2), 101/3, 67 (67/1, 67/2), 65 (65/1, 65/2), 64/13 (64/14, 64/15), 64/11, 51 (51/1, 51/2, 51/3), 72 (72/1, 72/2), 71 (71/1, 71/2), 135/8, 137/2, 138/1, 70, 66, 64/12, 170, 171.”

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła Rejonowa Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Raszynie. Odwołanie zostało złożone w ustawowym terminie, przez stronę postępowania.

W toku postępowania odwoławczego ustalono co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem pierwszej instancji. Na organie odwoławczym spoczywa obowiązek skontrolowania, czy akt, którego dotyczy odwołanie, został wydany zgodnie z obowiązującą procedurą. Przepis art. 138 § 2 Kpa pozwala na przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W ocenie Wojewody Mazowieckiego zaskarżona decyzja Starosty Pruszkowskiego Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020, zasługuje na uchylenie w całości. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wykazała, że postępowanie w tej sprawie zostało

przeprowadzone z naruszeniem przepisów, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Z uwagi na powyższe, przy ponownym rozpatrzeniu niniejszej sprawy, organ I instancji powinien dokładnie przeanalizować materiał dowodowy, w tym projekt budowlany, stanowiący załącznik obligatoryjny do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, bowiem również zawiera braki i nieprawidłowości.

Zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 Kpa. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 Kpa. nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zatem zobligowany do podejmowania w toku postępowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1981r., (sygn. akt SA 234/81) „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego, i wyjaśnienia wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji”.

W wyniku analizy materiału dowodowego stwierdzono, że w dniu 27 marca 2020 r. Zarząd Powiatu Pruszkowskiego, reprezentowany przez pełnomocnika – pana _____, wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W - ul. Długa i 3120W - Droga Hrabaska wraz z rozbudową drogi powiatowej nr 3120W – Droga hrabska na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną we wsi Łady, gmina Raszyn na działkach nr ew.: 172/3, 135/1, 136 (136/1, 136/2), 101/3, 67 (67/1, 67/2), 65 (65/1, 65/2), 64/13 (64/14, 64/15), 64/11, 51 (51/1, 51/2, 51/3), 72 (72/1, 72/2), 71 (71/1, 71/2), 135/8, 137/2, 138/1, 70, 66, 64/12, 170, 171.”

Wniosek uzupełniono w dniu 15 maja 2020 r., po wezwaniu organu I instancji.

Przepis art. 1 ust. 1 ustawy zrid precyzuje jej zakres przedmiotowy, wskazując, że określa ona zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 470), a także organy właściwe w tych sprawach.

W myśl art. 11b ust. 2 ustawy zrid właściwy zarządca drogi składa wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, po uzyskaniu opinii właściwych miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Zgodnie z art. 11d ustawy zrid wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności:

- 1) mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu;
- 2) analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi;
- 3) mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 3a) określenie nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego;

- 3b) określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone;
- 4) określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu;
- 5) cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r., poz. 1333 ze zm.), aktualnym na dzień opracowania projektu;
- 6) (uchylony)
- 7) (uchylony)
- 7a) w przypadku transeuropejskiej sieci drogowej:
 - a) wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
 - b) uzasadnienie zarządcy drogi, o którym mowa w art. 241 ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 8) opinie:
 - a) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych w miejscowościach uzdrowiskowych, zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - b) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani,
 - c) właściwego organu nadzoru górniczego - w odniesieniu do terenów górniczych,
 - d) dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią,
 - e) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych,
 - f) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do dóbr kultury chronionych na podstawie odrębnych przepisów,
 - g) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej - w odniesieniu do linii kolejowej,
 - h) innych organów wymaganych przepisami szczególnymi;
- 9) wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne.

Właściwy organ wydaje opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 8, na wniosek właściwego zarządcy drogi, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.

Zgodnie z art. 11 b ust. 1 ustawy zrid, do wniosku inwestor załączył opinię Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 11 grudnia 2018 r., znak: OTR-UO-4340.482.2018.EKW, opinię Zarządu Powiatu Pruszkowskiego z dnia 7 grudnia 2018 r., znak: WIOS.7111.1.209.2018.JD, opinię Wójta Gminy Raszyn z dnia 7 stycznia 2019 r., znak: IR.150.129.2018.BK, uzupełnioną opinią z dnia 16 marca 2020 r., znak: IR.150.44.2020.BK.

Ponadto, zgodnie z art. 11 d ust. 1 ustawy zrid inwestor do wniosku załączył mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu. Do wniosku zrid, inwestor załączył również decyzję Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Dyrektora Zarządu Zlewni w Łowiczu z dnia 9 maja 2019 r., znak: WA.ZUZ.5.421.3.743.2018.KM o pozwoleniu wodnoprawnym, oraz decyzję Starosty Grodziskiego z dnia 16 lipca 2013 r., znak: WOŚ.6341.65.2013 o pozwoleniu wodnoprawnym. Odnosnie pozostałych opinii wymaganych ustawą zrid, we wniosku wskazano, że nie dotyczą przedmiotowej inwestycji. W myśl art. 11 d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył również projekt budowlany wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, aktualnym na dzień opracowania projektu, a także pełnomocnictwo dla pana

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Starostę Pruszkowskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia, w tym dokonał oceny zachowania zgodności postępowania z procedurą.

Na wstępie przedmiotem analizy organu II instancji było nazewnictwo, zastosowane zarówno we wniosku, jak i w projekcie budowlanym i w decyzji zrid.

Z akt sprawy wynika, że po sprawdzeniu kompletności wniosku pod względem formalnym, Starosta Pruszkowski na podstawie art. 64 § 2 Kpa, wezwał inwestora pismem z dnia 29 kwietnia 2020 r. do uzupełnienia braków we wniosku zrid.

We wniosku, jako rodzaj zamierzenia budowlanego wskazano: „Rozbudowę skrzyżowania dróg powiatowych (...)”. Należy zaznaczyć, iż przedmiotowa nazwa jest niezgodna z ustawą zrid, jednak nie wspomniano o tym w wystosowanym wezwaniu. Niniejsza nazwa inwestycji została użyta zarówno w opinii Zarządu Województwa Mazowieckiego, jak i Zarządu Powiatu Pruszkowskiego i Wójta Gminy Raszyn. Zatem, sam inwestor jak i opiniodawcy w sposób nieprawidłowy określili nazwę przedmiotowej inwestycji, bowiem ustawa zrid dotyczy budowy dróg publicznych, zaś zastosowane pojęcie „skrzyżowanie”, zawarte zarazem we wniosku, opiniach, w decyzji, jak i w projekcie budowlanym w niej nie figuruje.

W ustawie zrid precyzyjnie określono zakres przedmiotowy ustawy, poprzez posłużenie się sformułowaniem, że określa ona zasady i warunki przygotowania inwestycji wyłącznie w zakresie dróg publicznych w rozumieniu ustawy o drogach publicznych. W związku z powyższym pojęcie „budowy drogi” należy interpretować w rozumieniu, jakim zostało to przyjęte w art. 4 pkt 17 ustawy o drogach publicznych, tj.: „budowa drogi to wykonywanie połączenia drogowego między określonymi miejscami lub miejscowościami, a także jego odbudowę i rozbudowę” i to ta definicja musi mieć rozstrzygające znaczenie dla zakresu stosowania ustawy zrid. Ponadto, art. 10 ust. 6 ustawy o drogach publicznych wyraźnie wskazuje: „Drogom publicznym, obiektom mostowym i tunelom nadaje się numerację”, a ust. 7 stanowi: „Numery drogom, po zaliczeniu ich do kategorii dróg publicznych, nadają odpowiednio (...) drogom powiatowym i gminnym – zarządy województw”.

Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 470 ze zm.) „drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Ustawodawca dzieli drogi publiczne ze względu na ich funkcje na drogi krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne. Każda z tych kategorii dróg publicznych winna spełniać określone parametry techniczne oraz warunki formalne i prawne, tzn. zaliczenie do danej kategorii dróg winno nastąpić w formie przewidzianej prawem, tj. w formie uchwały rady gminy, rady powiatu, sejmiku wojewódzkiego w odniesieniu do odpowiednio dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich, czy też w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw transportu - w odniesieniu do dróg krajowych. Stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy zrid drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi.

Ponadto, zgodnie z art. 1 ustawy o drogach publicznych, drogą publiczną jest droga zaliczana na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Od dróg publicznych należy odróżnić drogi wewnętrzne, tj. drogi, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, nie zaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i nie zlokalizowane w pasie drogowym tych dróg (art. 8 ustawy o drogach publicznych). Przez pas drogowy rozumie się wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą (art. 4 pkt 1 ustawy o drogach publicznych). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 maja 2003 r., III KKN 1165/00,

„Decydujące o tym, czy dana droga jest wewnętrzną, czy publiczną – jest jej zaliczenie do jednej z kategorii dróg publicznych. Istota zaliczenia sprowadza się do tego, iż według art. 1 ustawy o drogach publicznych – z drogi takiej może korzystać każdy zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych”. Drogi publiczne i drogi wewnętrzne należą do zbiorczej kategorii dróg, tj. budowli, wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami stanowiącymi całości techniczno-użytkowe przeznaczone do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowane w pasach drogowych (art. 4 pkt 2 ustawy o drogach publicznych.). Z przywołanych powyżej przepisów jednoznacznie wynika, że zakres stosowania przepisów ustawy zrid ograniczono do inwestycji polegających na budowie (rozbudowie) dróg publicznych, nie skrzyżowań, co potwierdza załączenie do wniosku zrid opinii zawierającej nietrafne określenie nazwy inwestycji.

Zatem, już sama nazwa zamierzenia (powielona następnie w projekcie budowlanym i w decyzji Starosty Pruszkowskiego Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, pozostaje w sprzeczności z przepisami ustawy zrid.

Mimo wezwania inwestora przez organ I instancji do szeregu uzupełnień, nie podniesiono również kwestii nieprawidłowego zakwalifikowania planowanych robót budowlanych na terenie części działki o nr ewid. 170 z obrębu 9 Łady, stanowiącej tereny wód płynących o symbolu Wp, tj. rzekę Raszynkę (jak wynika ze znajdującego się w aktach sprawy wypisu z rejestru gruntów z dnia 4 czerwca 2020 r.), którą w złożonym w dniu 15 maja 2020 r. uzupełnieniu do wniosku, wskazano jako działkę podlegającą ograniczeniu w korzystaniu z nieruchomości dla potrzeb realizacji przebudowy sieci uzbrojenia terenu, oraz budowy urządzeń wodnych. W art. 20a ustawy zrid, ustawodawca jednoznacznie wskazał, że: „1. W przypadku gdy inwestycja drogowa wymaga przejścia przez tereny wód płynących bądź tereny linii kolejowej, właściwy zarządca drogi jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia tego terenu na czas realizacji tej inwestycji. 2. Właściwy zarządca drogi nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z zarządcą infrastruktury kolejowej lub z odpowiednimi podmiotami, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, zakres, warunki i termin zajęcia tego terenu.”

Z powyższego jednoznacznie wynika, że wszelkie prace na terenie wód płynących mogą być wykonywane przez inwestora jedynie na podstawie niniejszego przepisu, nie zaś w ramach ustalenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, jaką w tym przypadku jest rzeka Raszynka, zapewnionych w celu wykonania inwestycji drogowej w oparciu o art. 11 f ust. 1 pkt 8f, dotyczący obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych.

Reasumując powyższe rozważania odnośnie samego wniosku zrid, złożonego przez Zarząd Powiatu Pruszkowskiego, Starosta Pruszkowski zobowiązany był do właściwego postępowania i precyzyjnego ustalenia treści żądania. Powyższy obowiązek wynika z naczelných zasad procesu administracyjnego wyrażonych w art. 7 Kpa (zasada prawdy obiektywnej), art. 8 i 9 Kpa (zasada informowania i pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa) oraz art. 61 Kpa (zasada dyspozycyjności). W konsekwencji, w przypadku wątpliwości co do przedmiotu żądania, organ administracji publicznej powinien z urzędu podjąć niezbędne czynności procesowe, zmierzające do wyjaśnienia oraz sprecyzowania rzeczywistej woli wnioskodawcy. Nie jest natomiast dopuszczalna zmiana kwalifikacji prawnej żądania z urzędu. Organy administracji publicznej nie mają bowiem kompetencji do samodzielnego precyzowania treści złożonego pisma. Takie działanie mogłoby doprowadzić do niedopuszczalnej zmiany charakteru i zakresu żądania wbrew intencjom osoby wnoszącej podanie.

Zgodnie z brzmieniem wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 czerwca 1990r. (I SA 367/90, ONSA 1990/2-3/47): „Stosownie do art. 61 § 1 Kpa żądanie wszczęcia postępowania administracyjnego określa przymiot tego postępowania, a w razie wątpliwości sprecyzowanie żądania należy do strony, nie zaś do sfery ocennej organu administracji”, zaś wg tezy tego Sądu, zawartej w wyroku z dnia 24 lipca 2001r. (IV S A1091/99):

„w razie wszczęcia postępowania na wniosek – obowiązkiem organu jest dokładne ustalenie treści żądania strony, która wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ jest związany tym żądaniem. Treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego lub normę prawa procesowego, która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania. Jeśli organ, do którego zgłoszony został wniosek o wszczęcie postępowania ma wątpliwości co do tego, czego dotyczy wniosek – obowiązkiem tego organu jest podjęciez urzędu czynności wyjaśnienia treści żądania strony.” W związku z przytoczonym orzecznictwem, sprecyzowanie zakresu żądań w postępowaniu było warunkiem jego dalszego prowadzenia przez organ I instancji.

Koncentrując się na braku formalnym wniosku należy podkreślić, iż w przypadku, gdy pismo strony zawierające żądanie nie spełnia przesłanek formalnych i procesowych, wówczas organ administracji publicznej powinien podjąć czynności przewidziane w art. 63 i 64 Kpa. Gdy strona uzupełni braki formalne i procesowe pisma w terminie, postępowanie uważa się za wszczęte z dnia uzupełnienia braków. Postępowanie na wniosek strony wszczyna się bowiem z dniem doręczenia żądania strony organowi, co należy rozumieć w ten sposób, że skutek taki powstaje po stwierdzeniu przez organ administracji publicznej istnienia w sprawie powyższych przesłanek względnie po stwierdzeniu przez organ, że strona uzupełniła braki formalne i procesowe wniosku. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 czerwca 2010 r., sygn. akt II OSK 930/09). W przypadku przedmiotowej inwestycji organ pierwszej instancji nie wykonał tego obowiązku.

Mimo powyższych nieprawidłowości i uchybień, pismem z dnia 5 czerwca 2020 r., organ I instancji zgodnie z art. 11d ust. 1 zrid, oraz na podstawie art. 11d ust. 5 ww. ustawy Starosta Pruszkowski zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji w przedmiotowej sprawie. Zawiadomienie wysłano pełnomocnikowi wnioskodawcy, właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń na tablicy ogłoszeń i w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatu Pruszkowskiego, oraz Urzędu Gminy Raszyn, a także w prasie lokalnej. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne. W zawiadomieniach wskazano miejsce, w którym strony mogą zapoznać się z dokumentacją oraz składać ewentualne uwagi i wnioski. Konieczność umieszczania obwieszczeń o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej oraz o wydaniu decyzji ma doniosłe znaczenie z uwagi na to, że na gruncie „specustaw” wprowadzono daleko idące odstępstwa od zasady oficjalności doręczeń istotnie ograniczające stosowanie ogólnych zasad kodeksu postępowania administracyjnego w postaci zasady informowania (art. 9 Kpa) i zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 Kpa). Zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz rozstrzygnięcie nie są więc doręczane wszystkim stronom postępowania. Informacje o nich mają być czerpane m.in. z obwieszczeń na stronie internetowej urzędu.

Na niniejszym etapie, strony postępowania zapoznały się z aktami sprawy, i złożyły swoje uwagi, a wśród nich pełnomocnik Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie – radca prawny Sebastian Mróz (pełnomocnictwo wraz z opłatą skarbową w aktach sprawy).

W stanowisku w sprawie wszczęcia postępowania, przedstawiciel Strony Skarżącej podniósł co następuje: „Działając w imieniu Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie (pełnomocnictwo w załączeniu), w związku z otrzymanym zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, dotyczącej rozbudowy skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W - ul. Długa i 3120W- ul. Hrabaska wraz z rozbudową drogi powiatowej nr 3120W - Droga Hrabaska na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną we wsi Łady, gmina Raszyn, wnoszę o:

- 1) zaniechanie wszelkich działań zmierzających do wywłaszczenia nieruchomości, obejmującej część dz. ewid. nr 67 z obrębu Łady;
- 2) nie ograniczanie Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie w korzystaniu z ww. nieruchomości na skutek decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej,

- ewentualnie,
- 3) wywłaszczenie pod planowaną inwestycję całej działki nr 67, albowiem wywłaszczenie jedynie części działki pozbawi pozostałą część dotychczasowej użyteczności działki, na której posadowiony jest budynek użytkowy (sklep) i znacznie ograniczy funkcjonalność nieruchomości, eliminując możliwość jej racjonalnego zagospodarowania i wykorzystywania na jakiegokolwiek cele. (...)

Na przedmiotowej działce ewid. nr 67, obręb Łady, posadowiony jest budynek użytkowy, w którym od wielu lat prowadzony jest ogólnodostępny sklep. Przeznaczenie części tej działki pod planowaną inwestycję rozbudowy skrzyżowania uniemożliwi swobodny dostęp do sklepu, jego zatowarowanie, czy zaparkowanie przy ni m jakichkolwiek pojazdów w każdym innym celu. Zasadnym jest zatem albo całkowite zrezygnowanie z wywłaszczania jedynie części działki nr ewid. 67 i zachowanie dotychczasowego stanu nieruchomości, albo objęcie wywłaszczeniem całej działki nr 67 wraz z budynkiem. W przypadku bowiem wywłaszczenia jedynie części działki, pozostała część straci dla strony jakiegokolwiek znaczenie gospodarcze. Funkcja użytkowa budynku będzie znikoma, działka nie będzie nadawała się do jej wykorzystywania w dotychczasowym charakterze, zgodnym z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (funkcja usługowa)."

Jednocześnie, z notatki służbowej z dnia 23 czerwca 2020 r., sporządzonej przez Zastępcę Naczelnika Wydziału Architektury – Panią Jolantę Moroz wynika że, w tym dniu odbyła się rozmowa telefoniczna z Panem Okulskim – Prezesem Zarządu Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie i zarazem właścicielem działki o nr ewid. 67 z obrębu 9 Łady, który wyraził swoje niezadowolenie z planowanej inwestycji, kwestionując również przebieg granic ww. działki i przebieg linii rozgraniczającej drogi powiatowej po ścianie budynku usługowego znajdującego się na działce. Podczas niniejszej rozmowy Strona została poinformowana, iż organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji zrid nie ma kompetencji do przeprowadzania zmian zakresu inwestycji i przekierowana do Wydziału Inwestycji i Drogownictwa, zaś w kwestii aktualizacji granic do Wydziału Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami. Z akt sprawy nie wynika jednak, by uwagi złożone przez pełnomocnika Strony Skarżącej w dniu 7 lipca 2020 r. zostały przekazane do inwestora przedsięwzięcia, w celu zajęcia stanowiska, w trakcie prowadzonego postępowania. Niniejszą czynność wykonano dopiero po wydaniu decyzji, wskutek kolejnej rozmowy telefonicznej odbytej przez Panią Jolantę Moroz z Panem Okulskim – Prezesem Zarządu Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie, przekazując kserokopię ww. pismo z dnia 7 lipca 2020 r. do Wydziału Inwestycji i Drogownictwa, i do Wydziału Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami.

W odniesieniu do uwag złożonych w trakcie prowadzonego postępowania przez Stronę Skarżącą – Rejonową Spółdzielnię „Samopomoc Chłopska” w Raszynie, organ I instancji zawarł w uzasadnieniu decyzji Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r. o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji krótkie wyjaśnienie o treści: „Ww. uwagi zostały zgłoszone przez organ rozpatrujący przedmiotowa sprawę do inwestora i otrzymano informację, iż planowana inwestycja nie uniemożliwi funkcjonowania obecnej usługi prowadzonej na przedmiotowej działce, bowiem jest możliwość obsługi komunikacyjnej tej nieruchomości od strony drogi gminnej – drogi wewnętrznej – ul. Irgii (obecnie obsługa komunikacyjna działki nr ew. 67 odbywa się bezpośrednio od strony Drogi Hrabskiej – nie ma wyznaczonych żadnych zjazdów z Drogi Hrabskiej na ww. działkę).”

W tym miejscu zauważyć również należy, że zgodnie z art. 11i ustawy zrid w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane, tym samym ma zastosowanie art. 35 ustawy Prawo budowlane, który wskazuje jakich niezbędnych czynności i sprawdzeń winien dokonać organ administracji przed wydaniem przedmiotowej decyzji. W myśl art. 35 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy właściwy organ sprawdza:

- 1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami w szczególności określonymi w decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;

3) kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7;

4) wykonanie - w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia - zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Zgodnie z art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego w razie stwierdzenia naruszeń, w zakresie określonym w art. 35 ust. 1, właściwy organ nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę.

Wobec powyższego, w dalszej kolejności Starosta Pruszkowski w wyniku analizy merytorycznej załączonego do wniosku zrid projektu budowlanego, oraz wobec stwierdzonych braków i nieprawidłowości, wystosował do inwestora postanowienie Nr 993/2020 z dnia 15 czerwca 2020 r., znak: WA.7012.8.2020.

W odpowiedzi na niniejsze postanowienie organu I instancji, po uwzględnieniu wskazanych uwag w dniu 7 lipca 2020 r., został przekazany poprawiony projekt budowlany oraz załącznik mapowy do wniosku zrid. Jednocześnie, pełnomocnik inwestora – Pan poinformował w swoim piśmie, że poprzez wskazaną korektę linii rozgraniczającej inwestycję i zakresu ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, działki o nr ewid. 172/3, 131/1 oraz 101/3 (pas drogowy ul. Długiej), poza dotychczasowym przeznaczeniem pod pas drogowy, powinny zostać zakwalifikowane również do nieruchomości objętych ograniczeniem w korzystaniu w związku z budową i przebudową infrastruktury. Jednak, niniejsza zmiana nie spowodowała ponownego zawiadomienia zainteresowanych stron postępowania o wszczęciu postępowania.

Wobec stwierdzenia kompletności projektu budowlanego, w dniu 4 sierpnia 2020 r. Starosta Pruszkowski wydał decyzję Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W – ul. Długa i 3120W – Droga Hrabaska wraz z rozbudową drogi powiatowej nr 3120W – Droga Hrabaska na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną we wsi Łady, gmina Raszyn na działkach nr ew.: 172/3, 135/1, 136 (136/1, 136/2), 101/3, 67 (67/1, 67/2), 65 (65/1, 65/2), 64/13 (64/14, 64/15), 64/11, 51 (51/1, 51/2, 51/3), 72 (72/1, 72/2), 71 (71/1, 71/2), 135/8, 137/2, 138/1, 70, 66, 64/12, 170, 171.”

Następnie, pismem z dnia 5 sierpnia 2020 r., zgodnie z art. 11f ust. 3 ustawy zrid Starosta Pruszkowski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie powiatowym oraz w urzędzie gminy właściwym ze względu na przebieg drogi, na stronie internetowej tej gminy, a także w prasie lokalnej. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11 f ust. 4 ustawy zrid, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

W ramach indukcji przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania, o którym mowa w akapitach powyżej zaznaczyć przede wszystkim należy, że zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid w związku a art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, projekt budowlany stanowi załącznik do wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej (pozwolenia na budowę). Jeżeli treść projektu budowlanego, pozostaje w sprzeczności z treścią wniosku o zezwolenie na realizację

inwestycji drogowej, organ jest uprawniony traktować tę rozbieżność jako nieprawidłowość w rozumieniu art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego, a więc nieprawidłowość podlegającą usunięciu w drodze postanowienia nakładającego na stronę obowiązek jej usunięcia w wyznaczonym przez organ terminie, pod rygorem odmowy uwzględnienia przedmiotowego wniosku (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2006 r., II OSK 832/06).

Konieczność przedkładania do wniosku czterech egzemplarzy projektu budowlanego wraz ze stosownym zaświadczeniem wynika, z faktu, iż w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dokonuje się zatwierdzenia tego projektu z uwagi na to, iż decyzja ta pełni funkcję pozwolenia na rozpoczęcie robót budowlanych. Projekt budowlany opracowuje się oczywiście w ramach kryteriów określonych w przepisach Prawa budowlanego, oraz aktów wykonawczych, w szczególności dotyczących warunków technicznych dróg publicznych.

W tym miejscu trzeba wskazać, iż Starosta Pruszkowski jako załącznik do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zatwierdził projekt budowlany, który jest niezgodny z przepisami prawa.

Po przeprowadzeniu analizy, zatwierdzonej przez Starostę Pruszkowskiego decyzją Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 dokumentacji projektowej, oraz załączonych opinii, uzgodnień i decyzji organ II instancji stwierdził, że nie została ona wykonana zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. 2020 r., poz. 1609).

Po pierwsze, na stronie tytułowej projektu budowlanego pt.: „Projekt zagospodarowania terenu Projekt architektoniczno-budowlany branży drogowej Tom I”, brak jest podpisów wszystkich projektantów i sprawdzających, jako autorów projektu budowlanego, co nie spełnia wymogów § 3 ww. rozporządzenia. Ze stron tytułowych poszczególnych tomów projektu nie wynika również, iż jest to projekt budowlany. Następnie, metryka zamieszczona na projekcie zagospodarowania terenu w powyższym tomie projektu budowlanego, również nie zawiera ww. podpisów wszystkich projektantów i sprawdzających, co wynika z § 4 niniejszego rozporządzenia.

Istotnym jest fakt, iż w całej treści projektu budowlanego, w tym również na rysunku projektu zagospodarowania terenu nie spełniono warunków wynikających z rozporządzenia Ministra transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r., w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r., poz. 124 ze zm.), bowiem zaprojektowano małe rondo, zjazdy indywidualne i zjazd publiczny na drogę wewnętrzną niezgodnie, odpowiednio z § 75, 78, 79 i 113 ust. 7 pkt 1 ww. rozporządzenia.

Zgodnie z § 75 ust. 1: „(...) Typ i wymiary ronda, w zależności od klasy drogi, ustala się zgodnie z tabelą: (...)” I tak dla drogi klasy Z ustalono, że średnica wyspy środkowej winna mieć wymiar powyżej 10 do 28 m, zaś zewnętrzna średnica ronda – powyżej 24 do 40 m.” Natomiast średnica wyspy środkowej na projekcie zagospodarowania terenu wynosi 9 m, co nie spełnia ww. wymogu rozporządzenia.

Podobnie, nie zostały spełnione warunki dotyczące szerokości obustronnych poboczy przy zjazdach indywidualnych, gdyż w § 79 ww. rozporządzenia jednoznacznie wskazano, że winna ona wynosić nie mniej niż 0,75 m każde, a większość zaprojektowanych poboczy posiada wymiar 0,5 m każde lub jest tylko jedno. Projektant zamieścił także w projekcie budowlanym przeprowadzoną analizę, o której mowa w § 7 ust. 2 rozporządzenia, wymaganą w nieobowiązującej już wersji rozporządzenia w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Na rysunku projektu zagospodarowania terenu nie spełniono również warunków, wynikających z samej ustawy zrid, poprzez zaznaczenie robót polegających na budowie urządzenia wodnego, jakim jest w świetle ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r., poz. 310 ze zm.) wylot kanalizacji deszczowej do rzeki Raszynki na działce o nr ewid. 170 z obrębu 9 Łady, stanowiącej zgodnie z wypisem z rejestru gruntów tereny wód płynących, i wykazanie ich w legendzie jako „zakres ograniczenia w korzystaniu z działek”. Zakwalifikowanie niniejszych

robót, poczynając od wniosku, poprzez projekt budowlany, a skończywszy na decyzji Starosty Pruszkowskiego należy także uznać za wadliwe, z uwagi na art. 20a ustawy zrid.

Dodatkowo podkreśla się, iż zatwierdzenie projektu zagospodarowania terenu, na którym wykazano przesunięcie kapliczki przydrożnej, również nie mieści się w przepisach ustawy zrid.

Ponadto wskazać należy, iż w zatwierdzonej dokumentacji stanowiącej projekt budowlany zawarto informację o obszarze oddziaływania obiektu, zgodnie z § 13a rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, lecz nie wskazano w niej konkretnych przepisów prawa, w oparciu o które określono ww. obszar dla przedmiotowej inwestycji. Autor projektu budowlanego poprzestał jedynie na wymienieniu poszczególnych aktów prawnych, na których się oparł.

Ponadto, zatwierdzony projekt budowlany nie obejmuje swoim zakresem, zgodnie z art. 34 ustawy Prawo budowlane geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych przedstawionych w formie uzależnionej od zaliczenia obiektu budowlanego do odpowiedniej kategorii geotechnicznej, wskazanej w opinii geotechnicznej, zgodnie z § 3 ust 3 i 4 i § 7 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012r., poz. 463). Informacja zawarta w pkt 13.1. opisu technicznego projektu budowlanego Tom I, w której wskazano I kategorię geotechniczną jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem z dokumentacji projektowej wynika, iż roboty będą prowadzone na głębokości większej niż 1,2 m. Zatem, dokumentacja geologiczno-inżynierska nie zawiera wszystkich opracowań wymaganych ww. rozporządzeniem.

Jednocześnie, projekt budowlany nie zawiera wszystkich opinii, uzgodnień i pozwoleń i innych dokumentów wymaganych przepisami szczególnymi, o czym jest mowa w art. 33 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, tj. m. in.: decyzji o pozwoleniu wodnoprawnym, opinii technicznych i komunikacyjnych.

Na koniec rozważań dotyczących braków i nieprawidłowości w zatwierdzonym projekcie budowlanym należy wyjaśnić, iż mając na względzie § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2019 r., zmieniającego rozporządzenie Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, oraz z uwagi na brak określenia przez inwestora i projektanta przedsięwzięcia terminu w jakim zostało wszczęte postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na projekt, wykonawstwo lub projekt i wykonawstwo, tutejszy organ II instancji dokonał analizy i sprawdzenia jego zgodności z przepisami techniczno-budowlanymi, określonymi w rozporządzeniu z dnia 1 sierpnia 2019 r.

W związku z powyższym, wszystkie z wskazanych powyżej braków powinny być skorygowane oraz uzupełnione na etapie prowadzonego postępowania w organie I instancji, poprzez nałożenie na inwestora obowiązku ich uzupełnienia, zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy Prawo budowlane.

Mając na uwadze powyższe trzeba wskazać, iż Starosta Pruszkowski jako załącznik do decyzji Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zatwierdził projekt budowlany, który jest niezgodny z przepisami prawa, co jest niedopuszczalne. Potwierdzeniem powyższego może stanowić wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie sygn. akt II SA/Kr 372/10 z dnia 18 czerwca 2010 r.

Tym sposobem naruszono art. 34 ust. 4 cyt. Prawa budowlanego, z którego wynika, że zatwierdzenie projektu budowlanego i pozwolenie na budowę, stanowią jedność formalną (jedną decyzję) i stanowić również musi jedność merytoryczną – między tymi elementami nie może być jakichkolwiek rozbieżności.

Ponadto, sama decyzja organu I instancji Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W – ul. Długa i 3120W – Droga Hrabska wraz z rozbudową drogi

powiatowej nr 3120W – Droga Hrabaska na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną we wsi Łady, gmina Raszyn na działkach nr ew.: 172/3, 135/1, 136 (136/1, 136/2), 101/3, 67 (67/1, 67/2), 65 (65/1, 65/2), 64/13 (64/14, 64/15), 64/11, 51 (51/1, 51/2, 51/3), 72 (72/1, 72/2), 71 (71/1, 71/2), 135/8, 137/2, 138/1, 70, 66, 64/12, 170, 171”, objęta jest różnego rodzaju wadami, bowiem podobnie jak we wniosku i w projekcie budowlanym, zawarta w pkt I nazwa zamierzenia jest niezgodna z ustawą zrid, co wykazano w akapitach powyżej. Jednocześnie należy podkreślić, że w tym samym punkcie decyzji błędnie wskazano działkę o nr ewid. 170 z obrębu 9 Łady, jako nieruchomość, z której korzystanie będzie ograniczone, i powtórzono powyższe w pkt I.1 lit. f decyzji poprzez ustalenie obowiązku dokonania budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; w pkt I.1 lit h – poprzez ustalenie obowiązku dokonania budowy lub przebudowy zjazdów indywidualnych, przywołując jednocześnie jako podstawę prawną art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f ustawy zrid. Powyższe roboty budowlane mogą być prowadzone jedynie na podstawie art. 20a ustawy zrid.

Kolejną wadą decyzji Starosty Pruszkowskiego jest objęcie jej zakresem robót, wykazanych na projekcie zagospodarowania terenu, polegających na przestawieniu kapliczki przydrożnej (pkt VI.3 decyzji), których ustawodawca nie zamieścił w ustawie zrid.

Następnie, Starosta Pruszkowski niezgodnie z ustawą zrid, nie określił terminu wydania nieruchomości, w związku z posiadaniem przez decyzję rygoru natychmiastowej wykonalności. W ocenie organu odwoławczego obowiązek zamieszczenia w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zapisów w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości istnieje niezależnie od faktu nadania jej rygoru natychmiastowej wykonalności. Stwierdzić należy, że użycie w art. 16 ust. 2 ustawy ZRID sformułowania „decyzja (...) określa (...)” oznacza, iż wskazanie terminu, o którym mowa w tym przepisie jest obligatoryjne. Potwierdzeniem powyższego stanowią wyroki WSA w Warszawie z dnia 25.10.2013r. sygn. akt VII SA/Wa 1587/13 oraz z dnia 19.08.2014r., sygn. akt VII SA/Wa 682/14, gdzie wskazano, że: „Obowiązek zamieszczenia w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zapisów w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości istnieje niezależnie od faktu nadania temu rozstrzygnięciu rygoru natychmiastowej wykonalności. Uzyskanie przez decyzję organu I instancji waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania rygoru natychmiastowej wykonalności, to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji. Specyfika specustawy drogowej, a w szczególności analiza treści art. 16 ust. 2, prowadzi do wniosku, że niezależnie od fakultatywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku inwestora o nadanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności, organ I instancji ma obowiązek w jej sentencji określić termin wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń. Termin ten nie może być krótszy niż 120 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Z uwagi na bardzo daleko idące skutki prawno rzeczowe decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, ustawodawca nakazał organowi orzekającemu wyznaczyć termin do wydania posiadania nieruchomości przez jej dotychczasowego właściciela lub użytkownika wieczystego, aby w ten sposób odroczyć na określony czas skutek odebrania tych praw w postaci odebrania także posiadania tych nieruchomości przez podmiot publicznoprawny. O ile dotychczasowy właściciel i użytkownik wieczysty tracą swoje prawa do nieruchomości ujętych w obszarze wyznaczonego w decyzji pasa drogowego z chwilą, gdy ta decyzja stanie się ostateczna, o tyle podmioty te nie muszą jednocześnie

wydawać posiadania tych nieruchomości Tak więc mamy tu do czynienia z dwiema różnymi instytucjami: obligatoryjnym dla organu orzekającego określeniem terminu do wydania nieruchomości i opróżnienia lokali, liczonym od dnia, kiedy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna, nie krótszym niż 120 dni oraz fakultatywnym dla tego organu rygorem natychmiastowej wykonalności, nadawanym na odpowiednio uzasadniony wniosek, odnoszącym się do decyzji organu I instancji i funkcjonującym tylko do czasu uzyskania przez decyzję waloru ostateczności.”

Nadmienić również należy, iż wobec braku pełnego adresu w katastrze nieruchomości do jednej ze stron postępowania tj. Wspólnoty Gruntowej wsi Łady, i zwrotu korespondencji przez operatora pocztowego z tego samego powodu, w ramach próby ustalenia adresu, Zastępca Naczelnika Wydziału Architektury – Pani Jolanta Moroz skontaktowała się z Sołtysem wsi Łady i uzyskała informację, iż z racji sprawowanej funkcji można do niej kierować korespondencję przeznaczoną dla Wspólnoty gruntowej Wsi Łady, co niniejszym uczyniono. Na potwierdzenie powyższych czynności zostały sporządzone notatki służbowe z dnia 21 sierpnia 2020 r. przez Zastępcę Naczelnika Wydziału Architektury – Panią Jolantę Moroz.

W tym miejscu podkreślić należy, iż ww. czynności są sprzeczne z art. 11f ust. 3 ustawy zrid, który jednoznacznie stanowi: „Wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych doręczają decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wnioskodawcy oraz zawiadamiają o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie wojewódzkim lub starostwie powiatowym oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych - Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów, a także w prasie lokalnej. Ponadto wysyłają zawiadomienie o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu na adres wskazany w katastrze nieruchomości. W przypadku, o którym mowa w art. 11a ust. 2, zawiadomienie to wysyła się wojewodom albo starostom, na których obszarze właściwości znajdują się nieruchomości lub ich części objęte wnioskiem o wydanie tej decyzji. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne”.

Mając na uwadze powyższe stwierdza się, że postępowanie było objęte wadami, co z kolei uniemożliwiło organowi II instancji rozpatrzenie merytorycznie sprawy, gdyż naruszałoby to zasadę dwuinstancyjności.

Następnie organ II instancji przeanalizował zarzuty zawarte w odwołaniu Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie z dnia 27 sierpnia 2020 r., od decyzji Starosty Pruszkowskiego Nr 9/2020 z dnia 4 sierpnia 2020 r., znak: WA.7012.8.2020 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa skrzyżowania dróg powiatowych nr 3122W – ul. Długa i 3120W – Droga Hrabska wraz z rozbudową drogi powiatowej nr 3120W – Droga Hrabska na odcinku od ul. Długiej do ul. Za Olszyną we wsi Łady, gmina Raszyn na działkach nr ew.: 172/3, 135/1, 136 (136/1, 136/2), 101/3, 67 (67/1, 67/2), 65 (65/1, 65/2), 64/13 (64/14, 64/15), 64/11, 51 (51/1, 51/2, 51/3), 72 (72/1, 72/2), 71 (71/1, 71/2), 135/8, 137/2, 138/1, 70, 66, 64/12, 170, 171.”

W odwołaniu Skarżący podniósł co następuje: „Działając w imieniu Rejonowej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Raszynie, w związku z otrzymanym w dniu 14.08.2020 r. zawiadomieniem o wydaniu ww. decyzji oraz pouczeniem w zawiadomieniu o przysługującym prawie odwołania w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, na podstawie art. 127 k.p.a. zaskarżamy przedmiotową decyzję w części dotyczącej działki ewid. nr 67 (67/1 i 67/2). Zaskarżonej decyzji zarzucamy naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj.:

- 1) art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a., poprzez nie wyjaśnienie stanu faktycznego oraz nie wyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie całości materiału dowodowego, przez co wydano

- decyzję, która narusza słuszny interes strony i obywateli,
- 2) art. 8 k.p.a., poprzez nie przyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować równość wobec prawa oraz podważenie zasady dotyczącej pogłębiania zaufania obywatela do organów państwa;
 - 3) art. 32 k.p.a., poprzez pominięcie w czynnościach organu pełnomocnika strony, w tym pominięcie pełnomocnika strony przy doręczaniu korespondencji, w szczególności na skutek doręczenie zawiadomienia o wydaniu decyzji bezpośrednio na adres strony, zamiast na adres pełnomocnika.

Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. wnosimy o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I Instancji oraz wstrzymanie natychmiastowej wykonalności decyzji do czasu ostatecznego zakończenia postępowania administracyjnego."

W uzasadnieniu swojego odwołania Strona Skarżąca wskazała, iż: „Na przedmiotowej działce ewid. nr 67, obręb Łady, posadowiony jest budynek użytkowy, w którym od wielu lat prowadzony jest ogólnodostępny sklep spożywczy. Przeznaczenie części tej działki pod planowaną inwestycję rozbudowy skrzyżowania uniemożliwi swobodny dostęp do sklepu, jego zatowarowanie, czy zaparkowanie przy nim pojazdów przez klientów i obsługę sklepu. Na etapie postępowania pierwszo instancyjnego strona zgłaszała, że w takiej sytuacji zasadnym jest albo całkowite zrezygnowanie z wywłaszczania jedynie części działki nr ewid. 67 i zachowanie dotychczasowego stanu nieruchomości, albo objęcie wywłaszczeniem całej działki nr 67 wraz z budynkiem. W przypadku bowiem wywłaszczenia jedynie części działki, pozostała część straci dla strony jakiegokolwiek znaczenie gospodarcze. Funkcja użytkowa budynku będzie znikoma, działka nie będzie nadawała się do jej wykorzystywania w dotychczasowym charakterze, zgodnym z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (funkcja usługowa). Organ pierwszej instancji nie wyjaśnił dostatecznie stanu faktycznego, ponieważ nie zwrócił w ogóle uwagi, że wywłaszczenie części działki koliduje z interesem strony oraz z interesem publicznym. Przed budynkiem sklepu stoją kontenery, kosz na śmieci i stojak na rowery. Wywłaszczenie uniemożliwi stronie korzystanie z terenu przed sklepem i być może zaspokojenie nawet tak podstawowych potrzeb jak możliwość otwierania drzwi na zewnątrz budynku. Organ nie zbadał, w jaki sposób strona korzysta z przedmiotowego gruntu. Organ nie wykazał, że wywłaszczana część działki jest niezbędna do zrealizowania planowanej inwestycji drogowej. Organ nie uwzględnił, że wywłaszczenie nieruchomości w części znajdującej się bezpośrednio przed sklepem uniemożliwi dalsze prowadzenie działalności gospodarczej i doprowadzi do faktycznej likwidacji sklepu, z którego korzysta cała miejscowa społeczność lokalna. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Starosta Pruszkowski stwierdził, że wszelkie dotychczasowe uwagi zgłaszane organowi przez stronę i jej pełnomocnika mają charakter zastrzeżeń do decyzji inwestorskich. Zdaniem strony takie ustosunkowanie się do stawianych zarzutów jest lakoniczne i nie zasługuje na aprobatę. Organ nie może tak po prostu bezrefleksyjnie odnieść się do stawianych zarzutów i powinien był bardziej dogłębnie przeanalizować zasadność zgłoszonych uwag. Ponadto organ przyjął wielkość powierzchni działki 67 niezgodnie z wartością wskazaną w księdze wieczystej nr WA1P/00058223/7. Z przedstawionych powyżej względów istnieje konieczność zweryfikowania, czy organ prawidłowo uzasadnił wybór rozstrzygnięcia. Okoliczności podniesione przez Starostę Pruszkowskiego nie potwierdzają bowiem zasadności wydanej decyzji. Żądanie wstrzymania natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji jest w pełni uzasadnione, albowiem prawidłowe funkcjonowanie sklepu leży nie tylko w interesie strony ale również w interesie społecznym. Postąpienie do wykonania zaskarżonej decyzji przed ostatecznym zakończeniem postępowania w administracyjnym toku instancyjnym zniweczy wszelkie starania strony o utrzymanie prowadzonej działalności gospodarczej, narazi stronę na nieodwracalną szkodę, której nie będzie można już naprawić, jeśli utrzyma się rygor natychmiastowej wykonalności. Realizacja decyzji pogorszy kondycję finansową strony i zagrozi jej bytowi prawnemu. Konsekwencje dla strony będą nieodwracalne. Wobec powyższego wnosimy jak w petitum."

Odnosnie zarzutu dotyczącego naruszenia art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa, poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego oraz nie wyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie całości materiału dowodowego, przez co wydano decyzję, która narusza słuszny interes strony i obywateli, oraz art. 8 Kpa, poprzez nie przyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować równość wobec prawa oraz podważenie zasady dotyczącej pogłębiania zaufania obywatela do organów państwa, należy uznać za uzasadniony. Jak wskazano w akapitach powyżej, z akt sprawy nie wynika aby organ I instancji przekazał uwagi Strony Skarżącej do inwestora przedsięwzięcia, złożone w ramach wszczęcia postępowania. Ponadto, zaznaczyć należy iż organ I instancji nie dokonał należytej analizy merytorycznej projektu budowlanego, jak i samego wniosku zrid. W ramach ponownej analizy zastosowanych rozwiązań projektowych, należałoby ewentualnie jeszcze raz upewnić się, czy szerokość chodnika zlokalizowanego w bezpośrednim sąsiedztwie działki o nr ewid. 67 z obrębu 9 Łady, zaprojektowana o znacznie większej szerokości niż w pozostałych miejscach inwestycji, jest rzeczywiście konieczna.

Jednak, przede wszystkim należy mieć na względzie, że to inwestor jest kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji. Organ orzekający wyznacza jedynie dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Stosownie do orzecznictwa sądowoadministracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy zrid, natomiast stosownie do przepisu art. 11e tejże ustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Nie ulega wątpliwości, iż projektowana inwestycja stanowi cel publiczny, a jej lokalizacja ustalona została na podstawie stosownego w tym względzie aktu prawnego rangi ustawy. Wyjaśnić należy, że ustawa zrid ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest fakt, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wywołuje kilka ważnych skutków prawnych, a mianowicie: jest decyzją ustalającą lokalizację danego przedsięwzięcia, zatwierdzającą projekt podziału nieruchomości niezbędnych do jego realizacji, które na jej podstawie przechodzą z mocy prawa na własność Skarbu Państwa (lub jednostki samorządu terytorialnego w zależności od tego, kto jest inicjatorem budowy drogi), jak również stanowi faktyczne pozwolenie na budowę.

Oczywistym jest, że budowa drogi wiąże się zarówno z koniecznością wprowadzenia zmian w sposobie dojazdu do poszczególnych nieruchomości, jak i z przejściem na rzecz podmiotu publicznoprawnego własności nieruchomości lub ich części, niezbędnych do realizacji przedsięwzięcia. Nie oznacza to jednakże, że podjęte w skarżonej decyzji rozstrzygnięcia nie miały

legitymacji ustawowej, bądź że zostały podjęte z rażącym pokrzywdzeniem właścicieli przejmowanych nieruchomości. Na marginesie należy ponadto podkreślić, że prawo własności, którego ochronę zapewniają przepisy art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji, przepisy art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i art. 1 Protokołu nr 1 nie jest prawem bezwzględnym i może być ograniczane. Takie ograniczenia dopuszcza Konstytucja RP, stanowiąc w art. 64 ust. 3, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie, w jakim nie narusza to istoty prawa własności. Konstytucja przewiduje również możliwość pozbawienia właściciela prawa własności, czyli wywłaszczenia. Zgodnie z art. 21 ust. 2 Konstytucji RP wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.

Zasadnym jest również zarzut pominięcia w czynnościach organu pełnomocnika strony, w tym pominięcie pełnomocnika strony przy doręczaniu korespondencji, w szczególności doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji bezpośrednio na adres strony, zamiast na adres pełnomocnika, bowiem z art. 32 Kpa jednoznacznie wynika, że: „Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.”

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 czerwca 2017 r. o sygn. II SA/Wa/2217/16: „Dla wykazania, że pełnomocnik został dla strony ustanowiony, niezbędne jest okazanie dokumentu stwierdzającego ustanowienie takiego pełnomocnictwa. Z momentem przedstawienia pełnomocnictwa podpisanego przez mocodawcę pełnomocnik wykazuje umocowanie do działania w postępowaniu, a organ uzyskuje możliwość zbadania prawidłowości i zakresu pełnomocnictwa. Należy odróżnić stosunek pełnomocnictwa, istniejący pomiędzy mocodawcą a pełnomocnikiem, od ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu. Pełnomocnictwo, aby mogło wywrzeć skutki w postępowaniu musi zostać uzewnętrznione, czyli informacja o jego istnieniu musi dotrzeć do organu po myśli art. 33 § 2 KPA. Informacja ta zgodnie z obowiązującą w postępowaniu administracyjnym zasadą pisemności (art. 14 § 1 KPA) musi znaleźć odzwierciedlenie w aktach sprawy. Stosownie bowiem do art. 33 § 3 zd. 1 KPA pełnomocnik dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa. Przez akta, o których mowa w art. 33 § 3 KPA należy rozumieć akta konkretnego postępowania administracyjnego.” Stosowne pełnomocnictwo dla radcy prawnego – Pana Sebastiana Mroza, poświadczone zgodnie z zasadą zawartą w art. 76 i 76a Kpa znajduje się w aktach sprawy organu I instancji.

Natomiast, odnosząc się do kwestii dotyczących lokalizacji inwestycji oraz podziału działki powodujących niemożność jej wykorzystania, co zostało poruszone w odwołaniu złożonym przez Stronę Skarżącą, należy wskazać, że w zakresie uniemożliwienia korzystania z ww. terenu przepis artykułu 13 ust. 3 ustawy zrid jednoznacznie wskazuje: „W przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4, jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości.” Zatem, strona skarżąca winna zwrócić się z niniejszym wnioskiem bezpośrednio do inwestora przedmiotowego przedsięwzięcia. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 listopada 2008 r. I OSK 1620/07 cyt.: „W myśl tego ostatniego przepisu, jeżeli wywłaszczeniem objęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, na żądanie właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości nabywa się tę część w drodze umowy na rzecz Skarbu Państwa lub na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, w zależności od tego, na czyją rzecz następuje wywłaszczenie. Przepis art. 13 ust. 3 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych stanowi, iż przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nabywana jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, inwestor jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa tej części nieruchomości. Przepis ten stanowi zatem

samodzielną, względem ustawy o gospodarce nieruchomościami, regulację kwestii tzw. „resztówek” w przypadku nabycia części nieruchomości pod drogę. Należy zwrócić uwagę, iż żądanie skarżących dotyczące nabycia części nieruchomości niepodlegającej wyłączeniu pod drogę krajową ma charakter cywilnoprawny. Czynność prawna polegająca na nabyciu nieruchomości jest kategorią prawa cywilnego, która następuje przez zawarcie umowy cywilnoprawnej w formie aktu notarialnego. Z tego powodu sprawy dotyczące zawierania umów cywilnoprawnych nie mogą być załatwiane w drodze decyzji administracyjnej. Jeżeli zostają spełnione przesłanki z art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych, a organ uchyli się od nabycia części nieruchomości, która nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, to skarżący mogą wystąpić na drogę postępowania cywilnego z roszczeniem o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o nabyciu tej części nieruchomości (por. postanowienie NSA z dnia 11 maja 2007 r., sygn. akt I OSK 584/07, niepublikowane).”

Natomiast, jeżeli chodzi o zakres odwołania dotyczący zagadnienia przeprowadzenia postępowania mającego na celu ustalenie powierzchni działki o nr ewid. 67 z obrębu 9 Łady, oraz jej zgodności z zapisami w księdze wieczystej, a co za tym idzie wartości zajętej nieruchomości i na jaką kwotę została oszacowana wartość zajętej działki, oraz wypłaty samego odszkodowania organ wojewódzki wyjaśnia co następuje.

Organy administracji architektoniczno-budowlanej nie mają obowiązku sprawdzania zgodności przedłożonych dokumentów z księgą wieczystą, bowiem mając na uwadze art. 11d ustawy zrid, w którym ustawodawca wymienił obligatoryjne dokumenty wymagane do wniosku zrid, wśród nich wyraźnie wskazał konieczność załączenia map zawierających projekty podziału nieruchomości, sporządzonych zgodnie z odrębnymi przepisami. Zatem, jeżeli w wyniku analizy ww. map podziałowych organ administracji nie stwierdzi żadnych rozbieżności pomiędzy samą mapą a wykazem zmian gruntowych, wówczas nie ma podstaw prawnych do kwestionowania dokumentów, wykonanych przez właściwie do tego uprawnione organy i osoby.

Z uwagi na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, stosownie do art. 120 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r., poz. 65), w związku z art. 23 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w celu zapobieżenia niedogodnościom, jakie mogą powstać dla właścicieli nieruchomości sąsiednich wskutek wyłączenia należyne jest odszkodowanie. Jednak, ustalenie wysokości odszkodowania za nieruchomości, które staną się własnością jednostki samorządu terytorialnego nie jest przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji zrid, bowiem postępowanie odszkodowawcze stanowi odrębne postępowanie w stosunku do postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Przedstawione powyżej działanie organu administracji publicznej I instancji nie można zatem uznać jako dążenie do wyważenia słusznego interesu obywatela i ochrony interesów osób trzecich. Spostrzeżenie to przemawia w konsekwencji za nie wykonaniem obowiązku wynikającego z ww. art. 6, 7, 8, 10, 77, 80 i 84 Kpa. Na potwierdzenie, w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazuje się, że: „(...) ustawodawca wymaga przeprowadzenia tylko tych dowodów, które są istotne z punktu widzenia rozpatrywanej sprawy. Zgodnie z art. 7 k.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Użycie słowa „niezbędne” w przytoczonym przepisie wskazuje, że ustawodawca nie formułuje bezwzględnego obowiązku podjęcia wszystkich możliwych działań, które w jakimkolwiek stopniu i przy jakimkolwiek prawdopodobieństwie mogłyby wyjaśnić sprawę. Przeciwnie, organ administracji publicznej musi uwzględnić wytyczne zawarte w art. 7 k.p.a. i rozważyć, czy dany środek dowodowy jest niezbędny do wyjaśnienia sprawy, tj. czy skorzystanie z danego źródła informacji jest zasadne i wykonalne, jaka jest szansa pozyskania istotnych danych, jakie są koszty takiego przedsięwzięcia, jak poszukiwanie dalszych dowodów wpłynę na

ekonomikę procesową itd" (wyrok z dnia 13.02.2018 r. sygn. akt II OSK 3334/17).

Odnosząc się do wniosku o uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności Wojewoda Mazowiecki niniejszą decyzją uchylił w całości decyzję organu pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Mając na uwadze powyższe tj., że decyzja została wyeliminowana z obrotu prawnego, której dotyczy wniosek o uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności. Dlatego też, zdaniem organu II instancji, rozstrzyganie kwestii zasadności nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji organu pierwszej instancji stało się bezprzedmiotowe.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Podkreślić należy, że ze względu na wykazany wyżej zakres i stopień naruszeń prawa materialnego i procesowego przez organ pierwszej instancji, nie jest możliwe wydanie orzeczenia merytorycznego przez organ odwoławczy, gdyż stanowiłoby to naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 Kpa). Rozpatrując sprawę ponownie organ pierwszej instancji weźmie zatem pod uwagę wskazane wyżej nieprawidłowości.

W ocenie Wojewody Mazowieckiego powyższe okoliczności przesądzają o konieczności wydania decyzji kasacyjnej przez organ II instancji. Wyjaśnić należy, że usuwanie istotnych naruszeń proceduralnych organu I instancji, na gruncie postępowania odwoławczego, prowadziłyby do naruszenia fundamentalnej dla postępowania administracyjnego zasady dwuinstancyjności. Wobec powyższego, z uwagi na konieczność ponownego zbadania sprawy przez organ I instancji, Wojewoda Mazowiecki uznał, za uzasadnione skorzystanie z uprawnień kasacyjnych wynikających z art. 138 § 2 Kpa.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Wobec wyczerpania środków odwoławczych stronie służy prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, (Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa) w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 ust 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.) wpis od wniesionej wynosi 100 zł.

Strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy w trybie i na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369). Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Aleksandra Krzostka
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Otrzymują:

1. Starosta Pruszkowski
ul. Drzymały 30, 05-800 Pruszków
2. Rejonowa Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Raszynie
3. Zarząd Powiatu Pruszkowskiego - Inwestor
ul. Drzymały 30, 05-800 Pruszków
4. strony w drodze zawiadomień
5. pozostałe strony w drodze obwieszczenia
6. aa.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Pruszkowie
ul. Staszica 4, 05-800 Pruszków

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Mazowiecki. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym. Mają Państwo prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, przenoszenia i wniesienia sprzeciwu. Więcej informacji znajdą Państwo na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-mazowiecki/zakladce-przetwarzanie-danych-osobowych>.

P. Rymusz
6.10.2017

TEMIDA

114/117
2017-10-09

2 wst.

STAROSTWO POWIATOWE
w Pruszkowie
2017-10-06
KANCELARIA
L. dz. 48896.2017.I

KANCELARIA PRAWNA

Raszyn, dnia 28.09.2017r.

Wojewoda Mazowiecki
Pl. Bankowy 3/5/7
00-951 Warszawa
za pośrednictwem
Starosty Pruszkowskiego
ul. Drzymały 30, 05-800 Pruszków

Skarżący:

WA
6.10.2017
WICESTAROSTA
Krzysztof Rymusz

oboje reprezentowani przez Karolinę Kultys
prowadzącą Kancelarię Prawną TEMIDA,
05-090 Raszyn, ul. Mieszka I 56

dot. WA.6731.16.2017

**ODWOŁANIE OD DECYZJI STAROSTY POWIATU PRUSZKOWSKIEGO Z DNIA
13.09.2017r. NR 12/2017**

W związku z wydaniem przez Starostę Powiatu Pruszkowskiego decyzji z dnia 13/09/2017 nr 12/2017 w imieniu moich mocodawców zaskarżam tę decyzję w całości.
W n o s z ę o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

UZASADNIENIE

Zaskarżona decyzja nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem dotyczy realizacji inwestycji, która jest sprzeczna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz w przypadku jej wykonania dojdzie do marnotrawstwa środków publicznych, gdyż planowana inwestycja nie będzie miała korzystnego efektu społeczno - publicznego.

W przedmiotowej sprawie części działek moich mocodawców zostaną przejęte pod realizację inwestycji drogowej obejmującej rozbudowę drogi powiatowej nr 3120 w ul. Droga Hrabka na odcinku od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną w gminie Raszyn. Należy jednak zauważyć, że Organ nie wyjaśnił przyczyn poszerzenia tej drogi do nawet 19 metrów podczas gdy z posiadanych przez moich mocodawców informacji wynika, że jej szerokość nie powinna przekraczać 13 m. Poza tym jak wynika z przedstawionych nam projektów ta droga będzie prowadziła "do nikąd". Stąd zasadne jest zbadanie przez Organ II instancji czy nie zachodzi

KANCELARIA PRAWNA TEMIDA
ul. Mieszka I 56, 05-090 Raszyn
tel. 22 666 66 66, 22 666 66 67
e-mail: biuro@temida.pl, biuro@temida.pl

obawa iż środki publiczne zostaną wykorzystane niezgodnie z prawem.

Poza tym w toku postępowania Organ I instancji nie wyjaśnił stronom czy zostały przeprowadzone wszystkie konieczne konsultacje w szczególności z Wydziałem Ochrony Środowiska. Należy bowiem zauważyć, że moi mocodawcy obawiają się, czy na skutek tej inwestycji nie dojdzie do naruszenia gospodarki wodnej i w konsekwencji do zalewania ich nieruchomości oraz czy ekosystem przyrodniczy nie dozna poważnego uszczerbku.

Ponadto organ nie poinformował moich mocodawców czy zostało przeprowadzone postępowanie mające na celu ustalenie wartości zajętych nieruchomości i na jaką kwotę została oszacowana wartość zajętych działek, a jedynie wskazał, że jeśli szybko wydadzą swoje nieruchomości otrzymają odszkodowanie powiększone o kwotę równą 5% wartości nieruchomości.

Pragnę zauważyć, że w niniejszej sprawie konieczna jest merytoryczna kontrola zasadności ingerencji w prawa jednostki przy realizacji inwestycji drogowej. Organ administracji publicznej ma obowiązek badania zasadności zakresu wywłaszczenia określonych nieruchomości pod inwestycję. W niniejszej sprawie jak wskazałam powyżej pojawia się uzasadnione podejrzenie większego niż niezbędne zajęcia nieruchomości pod inwestycję. Wobec tego w mojej ocenie Organ II instancji winien wyjaśnić taką kwestię, wzywając inwestora do szczegółowego uzasadnienia zajęcia danego terenu pod inwestycję drogową.

Podkreślam, że w niniejszej sprawie brak analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, co narusza art. 11d ust. 1 pkt 2 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, a nadto mój mocodawca nie będzie miał zjazdów na drogę. Działki Pana zostały w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczone pod zabudowę i połączenie ich z drogą publiczną będzie konieczne. Organ I instancji w ogóle nie wziął tej potrzeby właściciela gruntu pod uwagę.

Ponadto w niniejszej sprawie konieczne jest zbadanie przez Organ II instancji czy nie doszło do naruszenia:

1. art. 11f ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 23 specustawy drogowej w zw. z art. 93 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami i § 125 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.) poprzez niezapewnienie wszystkim działkom dostępu do drogi publicznej.

2. art. 11a ust. 4 specustawy drogowej w zw. z art. 59 § 1 pkt 2, art. 63 ust. 1 i 2 i art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w zw. z § 3 pkt 60 i § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i art. 24 § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez ustalenie czy dla omawianej inwestycji nie jest konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

3. art. 17 ust. 1 specustawy drogowej poprzez błędne stwierdzenie, że w sprawie zostało udowodnione wystąpienie przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, pomimo braku wystąpienia w przedmiotowej sprawie interesu społecznego oraz interesu gospodarczego uzasadniającego natychmiastową wykonalność decyzji,

4. art. 7 i art. 77 k.p.a. polegające na niewyczerpującym zebraniu i zbadaniu materiału dowodowego w sprawie.

Wobec powyższego wniosek jest w pełni uzasadniony.

Olga Kultys
PRAWNIK

Załącznik - pełnomocnictwa

KANCELARIA PRAWNA TEMIDA
05-090 RASZYN 11 Mieszka I 56
mobi.kultys@temida.pl tel. 22 726 33 93, 606 688 7 3
11 726 33 93, 606 688 7 3

WOJEWODA MAZOWIECKI
WI-II.7821.21.3.2017.MO(LK)

27 MAR. 2019

Warszawa, 21 lutego 2019 r.

STAROSTWO POWIATOWE
w Pruszkowie

2019-03-25

KANCELARIA

DECYZJA NR 10 /SPEC/2019

Działając na podstawie art. 138 § 2 w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2018 r., poz. 2096), zwanej dalej Kpa w związku z art. 11g ust. 3 i art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1474), dalej czytając ustawa zrid, po rozpatrzeniu odwołania: Pani i Pana .
reprezentowanych przez Panią Karolinę Kultys prowadzącą Kancelarię Prawną TEMIDA z dnia 28 września 2017 r., od decyzji Starosty Pruszkowskiego Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: Rozbudowa drogi powiatowej nr 3120W ul. Droga Hrabska na odcinku od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną w gminie Raszyn na działkach nr ew.:

- 33/20 (33/26, 33/27), 33/21. 184/3. 58/1. 185, 158/5 (158/6, 158/7). 58/2 (58/3, 58/4), 59 (59/1, 59/2), 60 (60/1, 60/2), 61/4 (61/55, 61/56). 197/1 (197/2, 197/3, 197/4) - obręb 05 Falenty Nowe.
- 26, 24 (24/1, 24/2), 23 (23/1, 23/2), 25 (25/1, 25/2, 25/3), 27, 48/1 (48/6, 48/7), 170, 171. 172/3 - obręb 09 Łady.
- 3 (3/1, 3/2), 22 (22/1, 22/2), 23/6 (23/9, 23/10), 23/5 (23/15, 23/16). 23/4 (23/13, 23/14), 23/7 (23/11, 23/12), 39 - obręb 02 Dawidy Bankowe.

uchyłam w całości zaskarżoną decyzję Starosty Pruszkowskiego
Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017
i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017 Starosta Pruszkowski zezwolił na realizację inwestycji drogowej polegającej na: Rozbudowa drogi powiatowej nr 3120W ul. Droga Hrabska na odcinku od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną w gminie Raszyn na działkach nr ew.:

- 33/20 (33/26, 33/27), 33/21. 184/3. 58/1. 185, 158/5 (158/6, 158/7). 58/2 (58/3, 58/4), 59 (59/1, 59/2), 60 (60/1, 60/2), 61/4 (61/55, 61/56). 197/1 (197/2, 197/3, 197/4) - obręb 05 Falenty Nowe.
- 26, 24 (24/1, 24/2), 23 (23/1, 23/2), 25 (25/1, 25/2, 25/3), 27, 48/1 (48/6, 48/7), 170, 171. 172/3 - obręb 09 Łady.
- 3 (3/1, 3/2), 22 (22/1, 22/2), 23/6 (23/9, 23/10), 23/5 (23/15, 23/16). 23/4 (23/13, 23/14), 23/7 (23/11, 23/12), 39 - obręb 02 Dawidy Bankowe.

Od powyższej decyzji odwołanie wnieśli Pani i Pan .
reprezentowani przez Panią Karolinę Kultys prowadzącą Kancelarię Prawną TEMIDA.

Na wstępie należy zauważyć, że Starosta Pruszkowski w piśmie z dnia 12 października 2017 r., przekazującym odwołanie Skarżących do organu II instancji wyjaśnił co następuje: „Odnosząc się do uwag przedłożonego odwołania zwracam uwagę, iż:

- zgodnie z ustawą o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- organ I instancji w zakresie swoich kompetencji ma za zadanie sprawdzić czy przedłożona dokumentacja spełnia wymogi określone w przepisach prawa (w zakresie szerokości pasa drogowego organ sprawdził wszelkie wymagane dokumenty i nie stwierdził uchybień w tym zakresie);
- organ I instancji sprawdził przedłożoną analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi, z której wynika, iż planowana inwestycja obejmuje odcinek istniejącej drogi publicznej - powiatowej nr 3120W:
- w toku postępowania administracyjnego w trakcie bezpośrednich rozmów strony postępowania zostały poinformowane o wszystkim o co występowały (m. in. zostały powiadomione, iż w kwestii odszkodowania będzie prowadzone odrębne postępowanie odszkodowawcze oraz zostały skierowane do odpowiedniego wydziału);
- organ I instancji sprawdził wszystkie opinie, uzgodnienia wymagane dla przedmiotowej inwestycji;
- organ I instancji nie ma możliwości korygowania zaakresu inwestycji – należy to do kompetencji inwestora.”

W pierwszej kolejności Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 779/II/2017 znak: WI-II.7821.21.3.2017.MO(LK) z dnia 13 listopada 2017 r. zlecił organowi I instancji w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma przeprowadzenie dodatkowego postępowania, mającego na celu wyjaśnienie czy przekazane do Wojewody Mazowieckiego ww. akta sprawy stanowią kompletną dokumentację, na podstawie której została wydana decyzja Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017 zezwalająca na realizację inwestycji drogowej, poprzez: przedłożenie dowodów potwierdzających opublikowanie na tablicy ogłoszeń Starostwa Pruszkowskiego obwieszczenia dotyczącego zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ze wskazaniem terminu dokonania powyższego obwieszczenia, zawierającego podpis i podanie funkcji osoby (lub osób) upoważnionej do składania oświadczeń w zakresie potwierdzania faktu umieszczania obwieszczeń na stronie internetowej urzędu oraz pieczęć urzędu (załączone obwieszczenie nie zawiera potwierdzenia zamieszczenia obwieszczenia na tablicy ogłoszeń urzędu na okres 14 dni). Jednocześnie zwrócił się do organu I instancji o przedłożenie dowodów potwierdzających opublikowanie obwieszczenia o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w prasie lokalnej.

W odpowiedzi, Starosta Pruszkowski pismem z dnia 5 grudnia 2017 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 8 grudnia 2017 r.) przekazał do organu II instancji dowód potwierdzający opublikowanie na tablicy ogłoszeń Starostwa Pruszkowskiego obwieszczenia dotyczącego zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej oraz dowód potwierdzający zamieszczenie obwieszczenia o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej w prasie lokalnej.

Następnie, Wojewoda Mazowiecki pismem z dnia 8 stycznia 2018 r. na podstawie art. 64 § 2 wezwał Panią Karolinę Kultys, reprezentującą Skarżących do usunięcia braków ww. wniosku, poprzez przedłożenie dowodu potwierdzającego upoważnienie do działania w imieniu skarżących: Pani . Pana , tj. przedłożenia oryginału bądź kopii, poświadczonej za zgodność z oryginałem, zgodnie z zasadą określoną w art. 76 i 76a Kpa, pełnomocnictwa, upoważniającego do występowania w imieniu skarżących w przedmiotowej sprawie, w terminie 7 dni od otrzymania przedmiotowego wezwania. Jednocześnie, wojewoda zaznaczyć w swoim piśmie, że załączone do odwołania pełnomocnictwa ogólne obejmują swoim

zakresem reprezentowanie skarżących „przed organami samorządu terytorialnego wszystkich szczebli”. Natomiast, zgodnie z art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych cyt.: „Od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stronie służy odwołanie do organu wyższego stopnia, którym jest: wojewoda w przypadku wydania decyzji przez starostę; (...)”. Ponadto, pouczył pełnomocnika Skarżących, że stosownie do treści art. 64 § 2 Kpa nieusunięcie braków w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania, spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania, co w przypadku odwołania ma formę postanowienia o stwierdzeniu niedopuszczalności wniesionego odwołania na podstawie art. 134 Kpa.

W wyniku powyższych działań organu II instancji Pan [imię] pismem z dnia 18 stycznia 2018 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 24 stycznia 2018 r.) przesłał pełnomocnictwo dla Pani Karoliny Kulty do reprezentowania „przed wszystkimi organami wszystkich szczebli (...)”. Ponadto, Pani Karolina Kultys przy piśmie z dnia 31 stycznia 2018 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 6 lutego 2018 r.) przedłożyła pełnomocnictwo ogólne od Pani [imię]

Po analizie powyższych uzupełnień organ II instancji stwierdził, że odwołanie zostało złożone w ustawowym terminie, przez osoby będące stronami postępowania.

W dalszej kolejności wojewoda postanowieniem Nr 191/II/2018 z dnia 5 marca 2018 r. wezwał inwestora przedmiotowego przedsięwzięcia do odniesienia się do zarzutów Skarżących.

W odpowiedzi, Zarząd Powiatu Pruszkowskiego pismem z dnia 9 kwietnia 2018 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 12 kwietnia 2018 r.) wyjaśnił, co następuje: „w odniesieniu do uwagi, iż planowana inwestycja jest sprzeczna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - zgodnie z art. 11i ust. 2 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

- w odniesieniu do uwagi, iż „organ nie wyjaśnił przyczyn poszerzenia tej drogi do nawet 19 metrów” - uwaga odnosi się do organu I instancji;
- w odniesieniu do uwagi, iż „droga będzie prowadziła donikąd” - według przedłożonej analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz według przedmiotowego projektu budowlanego sporządzonego przez uprawnione osoby planowana droga publiczna jest powiązana z innymi drogami publicznymi: od strony zachodniej i wschodniej powiązana z odcinkami drogi powiatowej nr 3120 W - ul. Drogi Hrabskiej, która ma połączenie z drogami powiatowymi nr 2844 W i 3122 W. Ponadto przedmiotowa droga ma powiązanie z drogami gminnymi: ul. Jaworowską (nr 310612 W) i ul. Za Olszyną (nr 310613 W);
- w odniesieniu do uwagi, iż „Organ I instancji nie wyjaśnił stronom czy zostały przeprowadzone konieczne konsultacje w szczególności z Wydziałem Ochrony Środowiska” - uwaga odnosi się do organu I instancji;
- w odniesieniu do uwagi, iż „organ nie poinformował moich mocodawców czy zostało przeprowadzone postępowanie mające na celu ustalenie wartości zajętych nieruchomości” - uwaga odnosi się do organu I instancji;
- w odniesieniu do uwagi, iż „w niniejszej sprawie brak analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi” - zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 2 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej załączono ww. analizę;
- w odniesieniu do uwagi, iż Organ I instancji nie wziął pod uwagę potrzeby Pana [imię] w zakresie zjazdów na drogę - nie było wystąpienia Pana [imię] do zarządcy drogi o zgodę na lokalizację nowoprojektowanego zjazdu. W związku z powyższym nie było podstawy do zaprojektowania nowych zjazdów; w odniesieniu do uwagi, iż nie zapewniono wszystkim działkom dostępu do drogi publicznej - przy projektowaniu drogi są brane pod uwagę

istniejące zjazdy, zaś dla działek niezainwestowanych, do których nie ma zjazdów nie projektuje się zjazdów bez wniosku właściciela danej nieruchomości.”

W związku z brakiem informacji ze strony inwestora odnośnie zasadności zastosowanych rozwiązań projektowych, Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 468/II/2108 z dnia 15 maja 2018 r. ponownie wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień w tej materii, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego postanowienia.

Następnie, w związku z brakiem odpowiedzi na powyższe ze strony inwestora organ II instancji postanowieniem Nr 748/II/2018 r. z dnia 3 sierpnia 2018 r. wezwał inwestora do:

1. złożenia wyjaśnień w zakresie kategorii geotechnicznej i warunków gruntowych określonych w projekcie budowlanym - należy poprawnie określić kategorię geotechniczną oraz określić warunki i sposobu posadowienia obiektu budowlanego, zgodnie z § 3 ust 3 i 4 i § 7 rozporządzenia z dnia 27 kwietnia 2012 r. Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r., poz. 463), ponadto - w związku z powyższym zaliczeniem obiektu budowlanego do odpowiedniej kategorii geotechnicznej należy uzupełnić projekt budowlany o inne opracowania, o których mowa w ww. rozporządzeniu - należy w tym miejscu wyjaśnić, iż w części opisowej projektu budowlanego (str. 15 Tomu I PB) wskazano m.in. „Większość terenu inwestycji charakteryzują warunki gruntowe proste.”,
2. przedłożenia 5 egzemplarzy części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu:
 - projekt zagospodarowania terenu należy doprowadzić do zgodności z § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2017 r., poz. 2222), zgodnie z którym minimalna szerokość drogi w liniach rozgraniczających drogi klasy Z powinna wynosić 20 m, natomiast wielkość ta na projekcie zagospodarowania terenu osiąga mniejszą wartość. Zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 9 ustawy Prawo budowlane odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych inwestor winien uzyskać przed uzyskaniem pozwolenia na budowę. Ponadto właściwy do udzielenia odstępstwa jest organ właściwy do wydania pozwolenia na budowę. W aktach sprawy brak jest dowodu na udzielenie przedmiotowego odstępstwa.
 - parametry projektowanych zjazdów należy doprowadzić do zgodności z § 78 i § 79 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie - na projekcie zagospodarowania terenu znajdują się projektowane zjazdy niespełniające parametrów rozporządzenia,
 - wszystkie ewentualne poprawki należy parafować, podając datę zmiany i podpis, a także należy przedłożyć ważne zaświadczenia projektantów i sprawdzających, o których mowa w art. 12 ust. 7 Prawa budowlanego, aktualne na dzień sporządzenia projektu budowlanego oraz dokonywania zmian w projekcie budowlanym oraz o dołączyć aktualne na dzień wprowadzenia poprawek (uzupełnień) oświadczeń projektanta i sprawdzającego o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi w dniu złożenia projektu wraz z wnioskiem o pozwolenie na budowę przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej – zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy Prawo budowlane.

Jednocześnie, Wojewoda Mazowiecki ponownie zwrócił się o wyjaśnienie zasadności zastosowanych rozwiązań projektowych – szczególnie kwestii podniesionych w odwołaniu Skarżących, tj. m.in.:

- informacji odnośnie warunków gruntowo-wodnych w kontekście przedmiotowej inwestycji – „(skarżący) obawiają się, czy na skutek tej inwestycji nie dojdzie do naruszenia gospodarki wodnej i w konsekwencji do zalewania ich nieruchomości oraz czy ekosystem przyrodniczy nie dozna poważnego uszczerbku”,
- wyjaśnienie kwestii zasadności zakresu zajęcia nieruchomości przewidzianych do wywłaszczenia pod inwestycję,

- wyjaśnienia dotyczące „niezapewnienia wszystkim działkom dostępu do drogi publicznej”,
- szczegółowe uzasadnienie wniosku o nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wobec braku odpowiedzi ze strony Zarządu Powiatu Pruszkowskiego, tutejszy organ wojewódzki w dniu 28 września 2018 r. ponownie wezwał inwestora do ww. wyjaśnień i uzupełnień, w terminie 30 od dnia doręczenia ww. pisma. Jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru, termin na złożenie wyjaśnień i uzupełnień w przedmiotowej sprawie, zgodnie z wezwaniem Wojewody Mazowieckiego upłynął w dniu 14 listopada 2018 r. Do dnia dzisiejszego inwestor nie udzielił wyjaśnień w przedmiocie wezwania.

W toku postępowania odwoławczego ustalono co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem pierwszej instancji. Na organie odwoławczym spoczywa obowiązek skontrolowania, czy akt, którego dotyczy odwołanie, został wydany zgodnie z obowiązującą procedurą. Przepis art. 138 § 2 Kpa pozwala na przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W ocenie Wojewody Mazowieckiego zaskarżona decyzja Starosty Pruszkowskiego Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017 zasługuje na uchylenie w całości. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wykazała, że postępowanie w tej sprawie zostało przeprowadzone z naruszeniem przepisów, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 Kpa. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 Kpa. nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zatem zobligowany do podejmowania w toku postępowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1981r., (sygn. akt SA 234/81), „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego, i wyjaśnienia wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji”.

– W wyniku analizy materiału dowodowego stwierdzono, że w dniu 3 sierpnia 2017 r. Zarząd Powiatu Pruszkowskiego, wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: rozbudowa drogi powiatowej nr 3120W ul. Droga Hrabska na odcinku od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną w gminie Raszyn na działkach nr ew.:

- 33/20 (33/26, 33/27), 33/21, 184/3, 58/1, 185, 158/5 (158/6, 158/7), 58/2 (58/3, 58/4), 59 (59/1, 59/2), 60 (60/1, 60/2), 61/4 (61/55, 61/56), 197/1 (197/2, 197/3, 197/4) - obręb 05 Falenty Nowe:

- 26, 24 (24/1, 24/2), 23 (23/1, 23/2), 25 (25/1, 25/2, 25/3), 27, 48/1 (48/6, 48/7), 170, 171, 172/3 - obwód 09 Łady;
- 3 (3/1, 3/2), 22 (22/1, 22/2), 23/6 (23/9, 23/10), 23/5 (23/15, 23/16), 23/4 (23/13, 23/14), 23/7 (23/11, 23/12), 39 - obwód 02 Dawidy Bankowe.

Wniosek ostatecznie uzupełniono w dniu 25 sierpnia 2017 r.

Przepis art. 1 ust. 1 ustawy zrid precyzuje jej zakres przedmiotowy, wskazując, że określa ona zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2068), a także organy właściwe w tych sprawach.

W myśl art. 11b ust. 2 ustawy zrid właściwy zarządca drogi składa wniosek, o którym mowa w art. 11a ust. 1, po uzyskaniu opinii właściwych miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Zgodnie z art. 11d ustawy zrid wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności:

- 1) mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrowienie terenu;
- 2) analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi;
- 3) mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 3a) określenie nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego;
- 3b) określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone;
- 4) określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu;
- 5) cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.), aktualnym na dzień opracowania projektu;
- 6) (uchylony)
- 7) (uchylony)
- 7a) w przypadku transeuropejskiej sieci drogowej:
 - a) wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
 - b) uzasadnienie zarządcy drogi, o którym mowa w art. 241 ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 8) opinie:
 - a) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych w miejscowościach uzdrowiskowych, zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - b) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani,
 - c) właściwego organu nadzoru górniczego - w odniesieniu do terenów górniczych,
 - d) dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią,
 - e) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych,
 - f) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do dóbr kultury chronionych na podstawie odrębnych przepisów,
 - g) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej - w odniesieniu do linii kolejowej,
 - h) innych organów wymaganych przepisami szczególnymi;
- 9) wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne.

Właściwy organ wydaje opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 8, na wniosek właściwego zarządcy drogi, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.

Do wniosku inwestor załączył, zgodnie z art. 11 b ust. 1 ustawy zrid, opinię Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 13 czerwca 2017 r. znak: OTR-UP-4340.218.2017.AP, opinię Zarządu Powiatu Pruszkowskiego z dnia 16 czerwca 2017 r. znak: WIŚ.7111.1.109.2017.JD, opinię Wójta Gminy Raszyn z dnia 1 czerwca 2017 r. znak: IR.152.129.2017.IT.

Ponadto, zgodnie z art. 11 d ust. 1 ustawy zrid inwestor do wniosku załączył mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu. Do wniosku zrid inwestor załączył również opinię Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 22 czerwca 2017 r. znak: TC-U-0213-0237-002-2017, ustalającą, że planowana inwestycja nie obejmuje działań na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, na których obowiązują zakazy ustalone w art. 88l ust. 1 i art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne, ochronnych zbiorników wód ani w strefach ochronnych ujęć wody. Odnosnie pozostałych opinii wymaganych ustawą zrid, we wniosku wskazano, że nie dotyczą przedmiotowej inwestycji. W myśl art. 11 d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył również projekt budowlany wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, aktualnym na dzień opracowania projektu.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Starostę Pruszkowskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia, w tym dokonał oceny zachowania zgodności postępowania z procedurą.

Z akt sprawy wynika, że po sprawdzeniu kompletności wniosku pod względem formalnym, zgodnie z art. 11d ust. 1 zrid, na podstawie art. 11d ust. 5 ww. ustawy Starosta Pruszkowski zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji w przedmiotowej sprawie. Zawiadomienie wysłano pełnomocnikowi wnioskodawcy, właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń na tablicy ogłoszeń i w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatu Pruszkowskiego, oraz Urzędu Gminy Raszyn, a także w prasie lokalnej. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne. W zawiadomieniach wskazano miejsce, w którym strony mogą zapoznać się z dokumentacją oraz składać ewentualne uwagi i wnioski. Do akt nie dołączono jednak potwierdzenia zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji w przedmiotowej sprawie w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - Biuletynie Informacji Publicznej oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Raszyn. Konieczność umieszczania obwieszczeń o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej oraz o wydaniu decyzji ma doniosłe znaczenie z uwagi na to, że na gruncie „specustaw” wprowadzono daleko idące odstępstwa od zasady oficjalności doręczeń istotnie ograniczające stosowanie ogólnych zasad kodeksu postępowania administracyjnego w postaci zasady informowania (art. 9 Kpa) i zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 Kpa). Zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz rozstrzygnięcie nie są więc doręczane wszystkim stronom postępowania. Informacje o nich mają być czerpane m.in. z obwieszczeń na stronie internetowej urzędu. Z uwagi na powyższe uchybienie ustawowemu obowiązkowi umieszczenia obwieszczenia na stronie internetowej urzędu mogło spowodować brak możliwości czynnego występowania stron w postępowaniu.

W tym miejscu zauważyć należy, że zgodnie z art. 11i ustawy zrid w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane, tym samym ma zastosowanie art. 35 ustawy Prawo budowlane, który wskazuje jakich niezbędnych czynności i sprawdzeń winien dokonać organ administracji przed wydaniem przedmiotowej decyzji. W myśl art. 35 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy właściwy organ sprawdza:

- 1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;
- 3) kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7;
- 4) wykonanie - w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia - zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Zgodnie z art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego w razie stwierdzenia naruszeń, w zakresie określonym w art. 35 ust. 1, właściwy organ nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid w związku a art. 33 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, projekt budowlany stanowi załącznik do wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej (pozwolenia na budowę). Jeżeli treść projektu budowlanego, pozostaje w sprzeczności z treścią wniosku o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, organ jest uprawniony traktować tę rozbieżność jako nieprawidłowość w rozumieniu art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego, a więc nieprawidłowość podlegającą usunięciu w drodze postanowienia nakładającego na stronę obowiązek jej usunięcia w wyznaczonym przez organ terminie, pod rygorem odmowy uwzględnienia przedmiotowego wniosku (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2006 r., II OSK 832/06).

Konieczność przedkładania do wniosku czterech egzemplarzy projektu budowlanego wraz ze stosownym zaświadczeniem wynika, z faktu, iż w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dokonuje się zatwierdzenia tego projektu z uwagi na to, iż decyzja ta pełni funkcję pozwolenia na rozpoczęcie robót budowlanych. Projekt budowlany opracowuje się oczywiście w ramach kryteriów określonych w przepisach Prawa budowlanego, w szczególności dotyczących warunków technicznych dróg publicznych.

Po ponownej analizie, zatwierdzonej przez Starostę Pruszkowskiego decyzją Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017 dokumentacji projektowej, oraz załączonych opinii, uzgodnień i decyzji organ II instancji stwierdził, że nie została ona wykonana zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. 2018r. poz. 1935).

Po pierwsze, projekt budowlany nie spełnia warunków określonych w § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia, który stanowi: „Projekt zagospodarowania działki lub terenu powinien zawierać część opisową oraz część rysunkową sporządzoną na kopii mapy do celów projektowych poświadczonej za zgodność z oryginałem przez projektanta.” Załączony do projektu budowlanego projekt zagospodarowania terenu, nie zawiera ww. poświadczenia.

Ponadto, zatwierdzony projekt budowlany nie obejmuje swoim zakresem, zgodnie z art. 34

ustawy Prawo budowlane geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych przedstawionych w formie uzależnionej od zaliczenia obiektu budowlanego do odpowiedniej kategorii geotechnicznej, wskazanej w opinii geotechnicznej, zgodnie z § 3 ust 3 i 4 i § 7 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012r., poz. 463). Informacja zawarta w pkt 2.8. opisu technicznego projektu budowlanego w której wskazano I kategorię geotechniczną jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem z dokumentacji projektowej wynika, iż roboty będą prowadzone na głębokości większej niż 1,2 m. Zatem, dokumentacja geologiczno-inżynierska nie zawiera wszystkich opracowań wymaganych ww. rozporządzeniem.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu w związku, z tym że wniosek inwestora dotyczy rozbudowy obiektu budowlanego należało wskazać projektowane oraz istniejące linie rozgraniczające teren, a także w legendzie należało jednoznacznie oznaczyć rodzaj robót i obiektów budowlanych (posługując się terminologią zawartą w ustawie Prawo budowlane), które są objęte wnioskiem inwestora.

W związku z powyższym, wszystkie z wskazanych powyżej braków powinny być skorygowane oraz uzupełnione na etapie prowadzonego postępowania w organie pierwszej instancji, poprzez nałożenie na inwestora obowiązku ich uzupełnienia, zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy Prawo budowlane.

Mając na uwadze powyższe trzeba wskazać, iż Starosta Pruszkowski jako załącznik do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zatwierdził projekt budowlany, który jest niezgodny z przepisami prawa, co jest niedopuszczalne. Potwierdzeniem powyższego może stanowić wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie sygn. akt II SA/Kr 372/10 z dnia 18 czerwca 2010 r.

Tym sposobem naruszono art. 34 ust. 4 cyt. Prawa budowlanego, z którego wynika, że zatwierdzenie projektu budowlanego i pozwolenie na budowę, stanowią jedność formalną (jedną decyzję) i stanowić również musi jedność merytoryczną -między tymi elementami nie może być jakichkolwiek rozbieżności.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że postępowanie było objęte wadami, które uniemożliwią organowi II instancji rozpatrzenia merytorycznie sprawy, gdyż naruszałoby to zasadę dwuinstancyjności.

Następnie organ II instancji przeanalizował zarzuty zawarte w odwołaniu Pani i Pana , reprezentowanych przez Panią Karolinę Kultys prowadzącą Kancelarię Prawną TEMIDA z dnia 28 września 2017 r. od decyzji Starosty Pruszkowskiego Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017.

W odwołaniu Skarżący podnieśli, co następuje: „Zaskarżona decyzja nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem dotyczy realizacji inwestycji, która jest sprzeczna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz w przypadku jej wykonania dojdzie do marnotrawstwa środków publicznych, gdyż planowana inwestycja nie będzie miała korzystnego efektu społeczno - publicznego. W przedmiotowej sprawie części działek moich mocodawców zostaną przejęte pod realizację inwestycji drogowej obejmującej rozbudowę drogi powiatowej nr 3120 w ul. Droga Hrabska na odcinku od ul. Jaworowskiej do ul. Za Olszyną w gminie Raszyn. Należy jednak zauważyć, że Organ nie wyjaśnił przyczyn poszerzenia tej drogi do nawet 19 metrów podczas gdy z posiadanych przez moich mocodawców informacji wynika, że jej szerokość nie powinna przekraczać 13 m. Poza tym jak wynika z przedstawionych nam projektów ta droga będzie prowadziła "donikąd". Stąd zasadne jest zbadanie przez Organ II instancji czy nie zachodzi obawa iż środki publiczne zostaną wykorzystane niezgodnie z prawem. Poza tym w toku postępowania Organ I instancji nie wyjaśnił stronom czy zostały przeprowadzone wszystkie konieczne

konsultacje w szczególności z Wydziałem Ochrony Środowiska. Należy bowiem zauważyć, że moi mocodawcy obawiają się, czy na skutek tej inwestycji nie dojdzie do naruszenia gospodarki wodnej i w konsekwencji do zalewania ich nieruchomości oraz czy ekosystem przyrodniczy nie dozna poważnego uszczerbku. Ponadto organ nie poinformował moich mocodawców czy zostało przeprowadzone postępowanie mające na celu ustalenie wartości zajętych nieruchomości i na jaką kwotę została oszacowana wartość zajętych działek, a jedynie wskazał, że jeśli szybko wydadzą swoje nieruchomości otrzymają odszkodowanie powiększone o kwotę równą 5% wartości nieruchomości. Pragnę zauważyć, że w niniejszej sprawie konieczna jest merytoryczna kontrola zasadności ingerencji w prawa jednostki przy realizacji inwestycji drogowej. Organ administracji publicznej ma obowiązek badania, zasadności zakresu wyłączenia określonych nieruchomości pod inwestycję. W niniejszej sprawie jak wskazałam powyżej pojawia się uzasadnione podejrzenie większego niż niezbędne zajęcia nieruchomości pod inwestycję. Wobec tego w mojej ocenie Organ II instancji winien wyjaśnić taką kwestię, wzywając inwestora do szczegółowego uzasadnienia zajęcia danego terenu pod inwestycję drogową. Podkreślam, że w niniejszej sprawie brak analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, co narusza art. 1 ld ust. 1 pkt 2 ustawy szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych., a nadto mój mocodawca nie będzie miał zjazdów -na drogę. Działki Pana , zostały w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczone pod zabudowę i połączenie ich z drogą publiczną będzie konieczne. Organ I instancji w ogóle nie wziął tej potrzeby właściciela gruntu pod uwagę.

Ponadto w niniejszej sprawie konieczne jest zbadanie przez Organ II instancji czy nie doszło do naruszenia:

- art. 11 f ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 23 specustawy drogowej w zw. z art. 93 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami i 125 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.) poprzez niezapewnienie wszystkim działkom dostępu do drogi publicznej.
- art. 1 la ust. 4 specustawy drogowej w zw. z art. 59 § 1 pkt 2, art. 63 ust. 1 i 2 i art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w zw. z § 3 pkt 60 i § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i art. 24 § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez ustalenie czy dla omawianej inwestycji nie jest konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- art. 17 ust. I specustawy drogowej poprzez błędne stwierdzenie, że w sprawie zostało udowodnione wystąpienie przesłanki do nadania"decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, pomimo braku wystąpienia w przedmiotowej sprawie interesu społecznego oraz interesu gospodarczego uzasadniającego natychmiastową wykonalność decyzji, art. 7 i art. 77 k.p.a. polegające na niewyczerpującym zebraniu i zbadaniu materiału dowodowego w sprawie. Wobec powyższego wniosek jest w pełni uzasadniony."

Odnosnie zarzutu dotyczącego sprzeczności planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, należy podkreślić, że w postępowaniu o wydanie decyzji zrid organ administracji architektoniczno-budowlanej nie ma uprawnień do sprawdzenia zgodności projektowanej inwestycji drogowej z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W tym miejscu trzeba wyjaśnić, że uzyskanie decyzji zrid z punktu widzenia inwestora przedsięwzięcia drogowego ma charakter fakultatywny, w tym znaczeniu, że może on realizować planowaną inwestycję albo na zasadach ogólnych (obejmujących w szczególności konieczność uprzedniego zapewnienia tytułu prawnego do gruntu, na którym ma ono być realizowane, czy też zapewnienia jego zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego lub w przypadku jego braku – uprzedniego uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego), albo na zasadach szczególnych wynikających z ustawy zrid. Jak wskazuje się w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok NSA z dnia 27.03.2012r., sygn. akt II OSK 208/12): „budowa drogi możliwa jest zarówno na podstawie przepisów u.p.z.p., jak i na podstawie przepisów u.z.r.i.d. Jeżeli jednak inwestor występuje z wnioskiem o wydanie zezwolenia w trybie powyższej ustawy, to organy właściwe w sprawie wydawania zezwoleń na realizację inwestycji drogowej nie dokonują oceny zamierzenia inwestycyjnego przez przyzmat przepisów u.p.z.p., w tym nie ustalają, czy na danym terenie obowiązuje plan miejscowy i nie badają zgodności planowanej inwestycji drogowej z ustaleniami obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wprowadzie decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może dotyczyć drogi przewidzianej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, lecz w takim przypadku inwestor musi załączyć do wniosku całą dokumentację planistyczno-projektową przewidzianą przepisami specustawy drogowej, gdyż nie może w tym względzie odwołać się do ustaleń planu miejscowego.”

W toku rozpatrywania inkryminowanej decyzji przez organ wyższej instancji na podkreślenie zasługuje przede wszystkim fakt, że w art. 11i ust. 2 ustawy zrid ustawodawca jednoznacznie wskazał co następuje: „W sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (...)”. Wybór prawnej możliwości realizacji drogi publicznej na podstawie specustawy drogowej rodzi określone konsekwencje prawne, zgodnie z którymi planowana inwestycja drogowa podlega działaniu ustawy zrid.

Skoro w postępowaniu prowadzonym na podstawie specustawy zrid nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to tym samym strona nie może powoływać się skutecznie na ochronę własności nieruchomości jaką przewidują przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w przypadku uchwalenia planu miejscowego. Zarzut Skarżących mógłby być uzasadniony, gdyby w niniejszej sprawie miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Brzmienie przepisów tej ustawy jednoznacznie wskazuje, że „interes społeczny” nie uzyskał prymatu pierwszeństwa w odniesieniu do interesu jednostki. Oznacza to na gruncie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązek rozważnego wyważenia praw indywidualnych (interesów obywateli) i interesu społecznego. Ma to szczególne znaczenie w przypadku kolizji interesu ogólnopaństwowego lub interesu gminy z interesem obywateli wynikającym z prawa własności nieruchomości, w tym nieruchomości gruntowych. Natomiast przyjęte w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych rozwiązania prawne oparte są na regule dominacji interesu społecznego (interesu ogólnopaństwowego - drogi krajowe i interesu jednostek samorządu terytorialnego - drogi wojewódzkie, powiatowe, gminne) nad interesem indywidualnych obywateli.

Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i stanowi jedno ze źródeł powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowił. Powyższe jednak nie oznacza automatycznie, że w każdym postępowaniu organy administracji obowiązane są uwzględnić postanowienia obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na mocy art. 11i ust. 2 ustawy zrid wyłączone zostało stosowanie do postępowania w sprawach dotyczących realizacji dróg przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ww. przepis prawa, jednoznacznie stanowi, iż w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ustawa zrid przewiduje uproszczony tryb postępowania w sprawach administracyjnych związanych z budową dróg publicznych. Przepisy tej ustawy mają zastosowanie w sprawach dotyczących realizacji dróg publicznych, w tym uzyskiwaniu pozwoleń na realizację inwestycji drogowych oraz nabywania nieruchomości pod drogi. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację

inwestycji drogowej obejmuje również ustalenie przebiegu inwestycji, zatwierdzenie projektu budowlanego, zatwierdzenie podziału nieruchomości. Są to regulacje szczególne względem innych aktów prawnych. Jeżeli inwestor występuje z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w trybie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, to organy właściwe w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie dokonują oceny zamierzenia inwestycyjnego przez pryzmat przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym nie ustalają, czy na danym terenie obowiązuje plan miejscowy i nie badają zgodności planowanej inwestycji drogowej z ustaleniami obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania terenu. (por. wyrok NSA dnia 27.03.2012 r., sygn. akt II OSK 208/12).

Odnosnie obowiązku badania przez organ administracji publicznej zasadności zakresu wyłączenia określonych nieruchomości pod inwestycję, należy zauważyć, że zarówno starosta orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i wojewoda działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które wydając decyzje w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są uprawnionymi do oceny zasadności realizacjiawnioskowanych inwestycji, wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań, a jedynie do weryfikacji zaproponowanych przez inwestora rozwiązań pod względem ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

Przede wszystkim wskazać należy, że to inwestor jest kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji. Organ orzekający wyznacza jedynie dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Stosownie do orzecznictwa sądowoadministracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Do organu administracji należy jedynie ocena wniosku inwestora pod względem jego zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Niedopuszczalna jest również ocena racjonalności, czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora przez organ orzekający o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w trybie ustawy zrid, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny. O przebiegu drogi i rozwiązaniach technicznych decyduje inwestor i to on wybiera najkorzystniejsze rozwiązania lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze.

Należy jeszcze raz podkreślić, że ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy zrid, natomiast stosownie do przepisu art. 11e tejże ustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Nie ulega wątpliwości, iż projektowana inwestycja stanowi cel publiczny, a jej lokalizacja ustalona została na podstawie stosownego w tym względzie aktu prawnego rangi ustawy. Wyjaśnić należy, że ustawa zrid ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest fakt, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wywołuje kilka ważnych skutków prawnych, a mianowicie: jest decyzją ustalającą lokalizację danego przedsięwzięcia, zatwierdzającą projekt podziału nieruchomości niezbędnych do jego realizacji, które na jej podstawie przechodzą z mocy prawa na własność Skarbu Państwa (lub jednostki samorządu terytorialnego w zależności od tego, kto jest inicjatorem budowy drogi), jak również stanowi faktyczne pozwolenie na budowę.

Oczywistym jest, że budowa drogi wiąże się zarówno z koniecznością wprowadzenia zmian w sposobie dojazdu do poszczególnych nieruchomości, jak i z przejęciem na rzecz podmiotu publicznoprawnego własności nieruchomości lub ich części, niezbędnych do realizacji przedsięwzięcia. Nie oznacza to jednakże, że podjęte w skarżonej decyzji rozstrzygnięcia nie miały legitymacji ustawowej, bądź że zostały podjęte z rażącym pokrzywdzeniem właścicieli przejmowanych nieruchomości. Na marginesie należy ponadto podkreślić, że prawo własności, którego ochronę zapewniają przepisy art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji, przepisy art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i art. 1 Protokołu nr 1 nie jest prawem bezwzględnym i może być ograniczane. Takie ograniczenia dopuszcza Konstytucja RP, stanowiąc w art. 64 ust. 3, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie, w jakim nie narusza to istoty prawa własności. Konstytucja przewiduje również możliwość pozbawienia właściciela prawa własności, czyli wywłaszczenia. Zgodnie z art. 21 ust. 2 Konstytucji RP wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.

W sprawie zarzutu, iż „w toku postępowania Organ 1 instancji nie wyjaśnił stronom czy zostały przeprowadzone wszystkie konieczne konsultacje w szczególności z Wydziałem Ochrony Środowiska. Należy bowiem zauważyć, że moi mocodawcy obawiają się, czy na skutek tej inwestycji nie dojdzie do naruszenia gospodarki wodnej i w konsekwencji do zalewania ich nieruchomości oraz czy ekosystem przyrodniczy nie dozna poważnego uszczerbku.” tutejszy organ wojewódzki przeanalizował dokładnie projekt budowlany stanowiący załącznik do decyzji Starosty Pruszkowskiego Nr 12/2017 z dnia 13 września 2017 r. znak: WA.6731.16.2017, i stwierdził (m.in. na podstawie projektu zagospodarowania terenu i opisu technicznego), iż projektowana rozbudowa drogi jest na odcinku 930 m, i stanowi istniejącą ulicę zlokalizowaną od ulicy Jaworowskiej do ulicy Za Olszyną w gminie Raszyn, co rzeczywiście nie przekracza 1 km. Jednak pomimo, iż wnioskowany odcinek „rozbudowy ulicy Drogi Hrabskiej” stanowi odcinek poniżej 1 km, inwestor winien zwrócić się do organu właściwego o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tylko organ środowiskowy, ma kompetencje do stwierdzania czy na przedmiotową inwestycję wymagane jest uzyskanie stosownej decyzji środowiskowej. Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 60, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: „Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody”. W myśl art. 6 ust. 1 pkt 1-10 o ochronie przyrody, „formami ochrony przyrody są parki narodowe; rezerваты przyrody; parki krajobrazowe; obszary chronionego krajobrazu; obszary Natura 2000; pomniki przyrody; stanowiska dokumentacyjne; użytki ekologiczne; zespoły przyrodniczo-krajobrazowe; ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów”.

Jednocześnie należy zauważyć, że co prawda inwestor w przedmiocie naruszenia stosunków wodnych uzyskał od właściwego organu tj.: Prezydenta m. st. Warszawy ostateczne decyzje o pozwoleniu wodnoprawnym Nr 864/OŚ/2017 z dnia 1 sierpnia 2017 r., oraz Nr 865/OŚ/2017 z dnia 1 sierpnia 2017 r., zezwalające na: wykonanie urządzeń wodnych, w tym na przebudowę sieci drenarskiej, wykonanie po nowej trasie rurociągów wraz ze studniami rewizyjnymi, wykonanie rowów wzdłuż drogi powiatowej nr 3120W, wykonanie wylotu kanalizacji deszczowej do Rzeki Raszynki, przebudowę przepustu na rzece Raszynka, oraz na szczególne korzystanie z wód tj. wprowadzenie do rzeki Raszynki wód opadowych i roztopowych spływających z odcinka drogi powiatowej nr 3120W. Jednak w ocenie organu II instancji z projektu budowlanego, zatwierdzonego decyzją zrid przez organ I instancji jednoznacznie to nie wynika, bowiem ani opis techniczny, ani projekt zagospodarowania terenu w projekcie nie zawiera lokalizacji i parametrów urządzeń wodnych, podlegających przebudowie w związku planowaną inwestycją. Zatem zarzut hipotetycznego naruszenia gospodarki wodnej można uznać za uzasadniony.

Natomiast, jeżeli chodzi o zakres odwołania dotyczący zagadnienia przeprowadzenia postępowania mającego na celu ustalenie wartości zajętych nieruchomości i na jaką kwotę została oszacowana wartość zajętych działek oraz wypłaty samego odszkodowania organ wojewódzki wyjaśnia co następuje.

Z uwagi na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, stosownie do art. 120 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r., poz. 2204), w związku z art. 23 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w celu zapobieżenia niedogodnościom, jakie mogą powstać dla właścicieli nieruchomości sąsiednich wskutek wywłaszczenia należne jest odszkodowanie. Jednak, ustalenie wysokości odszkodowania za nieruchomości, które staną się własnością jednostki samorządu terytorialnego nie jest przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji zrid, bowiem postępowanie odszkodowawcze stanowi odrębne postępowanie w stosunku do postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Odnosząc się natomiast do zarzutów strony odwołującej się w kwestii przebiegu drogi i nie zapewnienia Panu Januszowi Janiszewskiemu dostępu do drogi publicznej, poprzez brak zjazdów, należy zgodzić się z uzasadnieniem inwestora, iż taki obowiązek nie wynika z przepisów ustawy zrid, bowiem „przy projektowaniu drogi są brane pod uwagę istniejące zjazdy, zaś dla działek niezainwestowanych, do których nie ma zjazdów nie projektuje się zjazdów bez wniosku właściciela danej nieruchomości.” Dodatkowo należy wskazać, że na podstawie art. 28 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2068), właściciel danej nieruchomości usytuowanej przy drodze publicznej może sam wystąpić z wnioskiem do właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej o zgodę na budowę zjazdu indywidualnego lub publicznego, zależnie od rodzaju obiektu na działce inwestora, po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego zarządcy drogi na lokalizację zjazdu, mając jednocześnie na uwadze § 55, 78 i 79 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r., poz. 124).

Następnie należy podkreślić, że zarzut braku analizy powiązania drogi z innymi drogami publicznymi należy uznać za nietrafiony, bowiem taka analiza znajduje się w aktach inkryminowanej sprawy, jako załącznik do wniosku zrid, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji.

W kwestii bezzasadnego nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności należy zauważyć, że niewątpliwie, w świetle obowiązujących przepisów nieostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może zostać nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Natychmiastowa wykonalność decyzji administracyjnych powoduje, że decyzja staje

się wykonalna i stanowi tytuł egzekucyjny, mimo że jest nieostateczna. Kodeks postępowania administracyjnego dopuszcza nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności zarówno z urzędu, jak i na wniosek strony. Zaś art. 17 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, stanowiąc w omawianym zakresie normę szczególną do Kodeksu postępowania administracyjnego, przewiduje wyłącznie jedną formę nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, tj. na wniosek właściwego zarządcy drogi. Nie jest dopuszczalne zastosowanie wykładni rozszerzającej - rygor nie może zostać nadany z urzędu. Nie ma przy tym znaczenia, czy wniosek o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności będzie zawarty we wniosku o wydanie decyzji czy też w zupełnie odrębnym wniosku. Organ nadaje rygor w decyzji albo w oddzielnym postanowieniu. Zarządca drogi, który żąda od organu nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, musi we wniosku wykazać, że istnieją przesłanki do jego nadania, tj. okoliczności które przemawiają za tym, że nadanie decyzji takiego rygoru jest uzasadnione interesem społecznym lub gospodarczym. Zastosowanie spójnika alternatywy "lub" daje zarządcy możliwość wykazania tylko jednego z wyżej wskazanych rodzajów interesów, choć naturalnie mogą także zaistnieć i być wykazywane oba. Interes społeczny jest pojęciem niezdefiniowanym ustawowo, niedookreślonym i niejednorodnym. Wnioskujący zarządca drogi powinien wskazać, na czym interes ten w konkretnym przypadku polega i dlaczego, jego zdaniem, ta przesłanka uzasadnia nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności. I tu zdaniem organu odwoławczego mimo braku szczegółowego wyjaśnienia ze strony inwestora na wezwanie organu z dnia 28 września 2018 r. powyższy wymóg, wynikający ze specustawy, można uznać za spełniony, bowiem inwestor podkreślił we wniosku ważny interes społeczny i gospodarczy, który jest „związany z planowanymi terminami rozbudowy drogi oraz planowanym wnioskiem o dofinansowanie inwestycji, a także koniecznością poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na odcinku objętym rozbudową (...)”. Mając na uwadze wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 lipca 2007 r., o sygn. akt I SA/Wa 1447/06, należy wskazać, iż poprawa jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników dróg jest zawsze „uzasadnionym przypadkiem” w rozumieniu tego przepisu.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Podkreślić należy, że ze względu na wykazany wyżej zakres i stopień naruszeń prawa materialnego i procesowego przez organ pierwszej instancji, nie jest możliwe wydanie orzeczenia merytorycznego przez organ odwoławczy, gdyż stanowiłoby to naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 Kpa). Rozpatrując sprawę ponownie organ pierwszej instancji weźmie zatem pod uwagę wskazane wyżej nieprawidłowości.

W ocenie Wojewody Mazowieckiego powyższe okoliczności przesądzają o konieczności wydania decyzji kasatoryjnej przez organ II instancji. Wyjaśnić należy, że usuwanie istotnych naruszeń proceduralnych organu I instancji, na gruncie postępowania odwoławczego, prowadziłoby do naruszenia fundamentalnej dla postępowania administracyjnego zasady dwuinstancyjności. Wobec powyższego, z uwagi na konieczność ponownego zbadania sprawy przez organ I instancji, Wojewoda Mazowiecki uznał, za uzasadnione skorzystanie z uprawnień kasacyjnych wynikających z art. 138 § 2 Kpa.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Wobec wyczerpania środków odwoławczych stronie służy prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, (Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa) w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 ust 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.) wpis od wniesionej wynosi 100 zł.

Strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy w trybie i na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369). Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Aleksandra Kucoska
Dyrektor
Wydziału Infrastruktury

Otrzymują:

1. Starosta Pruszkowski
ul. Drzymały 30, 05-800 Pruszków
2. Pani Karolina Kultys - Kancelaria Prawna TEMIDA
3. Zarząd Powiatu Pruszkowskiego - Inwestor
ul. Drzymały 30, 05-800 Pruszków
4. strony w drodze zawiadomień
5. pozostałe strony w drodze obwieszczenia
6. aa.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Pruszkowie
ul. Staszica 4, 05-800 Pruszków

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Mazowiecki. Przetwarzamy Państwa dane osobowe wyłącznie w celu wykonania zadań Administratora, które wynikają z przepisów prawa oraz zadań realizowanych w interesie publicznym. Mają Państwo prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, przenoszenia i wniesienia sprzeciwu. Więcej informacji znajdują Państwo na stronie www.mazowieckie.pl w zakładce ochrona danych osobowych.